

Notater til forelesning 13

Innhold.

Teorie,

"40 years", "Domestic Physician" Kichlu Bose, osv	side 2
Et bild av Mentale sykehus i Illinois USA	side 4
Paragrafene 210 og videre	side 5
Sykdommens fysiske og mentale åpenbaring	side 7
Instrukser for praktisk psykiatri	side 8
Alternerende sykdom	side 9
Intermitterende sykdom	side 10

Materia Medica;

NOSODENE: Innledning	side 13
Psorinum	side 16
Tuberculinum	side 21
Medorrhinum	side 30
Syphilinum (Første versjon fra 1994)	side 39
Syphilinum (Andre versjon fra 2002)	side 40
Carcinosin	side 54

TEORI

Skal vi gå fort eller skal vi gå sakte? Fort! Greit. Slå inn turboen.

Paragrafene 210 til 230 handler om behandling av mental sykdom.

Før vi ser på de instruksene som Organon gir oss for behandling av den type sykdom ønsker jeg å understreke at jeg ikke anbefaler at den nye terapeuten gir seg i kast med behandling av slik sykdom. Dog jeg skynder meg å legge til at vi alle er litt gale på hver vår måte. Så litt galskap burde ikke virke avskrekkende, men... her igjen er det snakk om grader (HIV = Hyppighet. Intensitet. Varighet).

Til tross for at “det er snakk om grader” vil jeg anbefale at du i utgangspunktet deler mental sykdom i 2 typer; nedarvet sykdom og ervervet sykdom. Jahr som var homeopat og personlig venn av Hahnemann skrev en liten bok som heter “40 YEARS” og jeg anbefaler at alle som behersker engelsk noenlunde anskaffer seg boken (utgitt av Jain pub.). I den boken, som han skrev etter 40 års praksis (derav navnet) gir Jahr en rekke fornuftige tips om behandling av forskjellige typer sykdom grupperte under diagnostiske benevnelser. Boken er ment for “absolute beginners”, men jeg skammer meg ikke over å innrømme at jeg regelmessig slår opp i den etter snart 10 års praksis.

Mens jeg først prater om bøker som jeg anbefaler for ”nybegynnere som noenlunde behersker engelsk”, må jeg nevne Constantine Hering sin bok “DOMESTIC PHYSICIAN”.

La meg minne deg om at Hering er forfatteren av en 10 bind materia Medica (hvor han nevner alle de symptomer som er blitt bekreftet i praksis – m.a.o. kliniske symptomer) og at han var gründer og rektor ved det største noensinne institutt for undervisning av Homeopati i USA (70 forelesere som underviste 300 studenter). Skolen var tilknyttet et sykehus (200 senger) og en poliklinikk hvor de behandlet over 50 000 pasienter hvert år. I tillegg til det, hadde sykehuset en fødeavdeling og et akuttmottak for behandling av trauma. Det sies at Hering instituttet sørget for undervisning av til sammen 3500 homeopatiske leger (med samme rettigheter og forpliktelser som en hvilken som helst annen lege... Oh du verden så mye som vi har tapt!)

Hering skrev sin “DOMESTIC PHYSICIAN” for folk som ikke hadde medisinsk utdanning, men som bodde så avsides at de ikke hadde tilgang til medisinsk hjelp. Grundig kjennskap til bokens innhold og et hjemmeapotek med ca 30 midler kunne gjøre menig folk istand til å være selvhjulpne i de aller fleste tilfeller av vanlige sykdommer.

Nå tilbake til “grader”, Jahr og mental sykdommer.

Har jeg forresten fortalt at Jahr, som opprinnelig var skolelærer og ikke hadde noen som helst medisinsk utdanning, fikk ansvaret for driften av et stort sykehus i Paris? ;“Hold deg til emnet”, skrek Lachesis. “La ham snakke ferdig”, sa Kali carbonica med sin kontrollerte stemme ”hører du ikke at han prater om grader – hvordan skal vi skille ting fra hverandre om vi ikke vet eksakt hvor grå blir til hvit?”. Dermed reiste Hepar seg og sa ”Jeg hater folk som ikke er enige”, “Jeg er helt enig!” applauderte fru Pulsatilla. ”Jeg hater også folk som er enige” sa Hepar og beveget seg mot Pulsatilla med kniver i øynene.

Heldigvis kom Lycopodium på banen og forsvarte den vakre Pulsatilla slik, "Vent nå litt vi kan i det minste bli enige om at vi ikke er enige". "Det tviler jeg på" tenkte Lachesis, men Nux vomica som aldri går glipp av sjansen til å fyre opp under en krangel skøt inn "For noe tull, det går ikke an å vær enig i to motsigende påstander". "Hvorfor ikke, det er det jeg gjøre hele tiden" sa Ignatia som forresten var søsteren til Nux. Dermed mistet Calcarea carbonica fatningen og trakk seg forsiktig to skritt tilbake for at ingen skulle merke hennes forvirring, dessverre trakk hun på foten til Nitric acid, som så ofte før, sto rett bak Calcarea; "Aow! Inngrodde tåa mi". "Oh unnskyld meg" ba Calcarea. "Aldri" freste Nitric acid. Arsenicum tenkte "Om slikt hender ham, så kan det også hende meg" han ble rastløs og begynte å bite neglene sine, så kom han på at han ikke hadde vasket hendene sine på en stund idet Sulphur prøvde å tiltrekke seg litt oppmerksomhet ved å si "La oss se; I teorien nei, men..." Akkurat da kom Phosphorus spankulerende forbi og sa "Er det noen som har lyst på et glass rødvin?" "Ja" sa Nux, "Nei takk" sa Conium "ikke en eneste dråpe ellers blir jeg svimmel". Cocculus som ikke hadde sovet på flere netter forklarte at "det er ikke farlig å være svimmel" og tok seg et glass og begynte å synge med en gang. Da spratt Tarentula og Cicuta virosa opp og startet en villmanns dans. Natrum muriaticum syntes det var så komisk at hun måtte le, men da sprakk leppa hennes; hun skulle ha visst at det straffer seg å ha det gøy, men Veratrum album som alltid er med i bildet når det er snakk om galskap ble så glad at hun kastet seg rundt halsen og begynte å kysse alle i forsamlingen. Foreleseren tenkte "For et galehus!", slo gjentatte ganger neven i bordet og brølte "Stille i salen! Hør nå på hva Jahr sa. Og hør godt etter!"

Jahr sa nemlig at mentale sykdommer som har gått i slekt lar seg ikke kurer med homeopati. Pasienten kan bli bedre, men aldri bra, selv om pasienten kan ved hjelp av homeopati nyte lengre perioder hvor han er symptomfri, vil han alltid før eller senere få et nytt anfall, og hvert anfall vil bli verre enn det forrige.

Derimot mentale sykdommer som er ervervet, altså som ikke går i slekt, kan bli helt kurert med homeopati, men de fleste tilfeller av alvorlige mentale forstyrrelser krever innleggelse i spesialiserte institusjoner hvor de kan få fortløpende intensiv behandling.

En annen foreleser som er verdt å høre på er Dr. K.L. Kichlu. Ah! Der sa jeg noe, her er en bok som jeg anbefaler på det varmeste; "A text book of DESCRIPTIVE MEDICINE with clinical methods and homeopathic therapeutics" by Kichlu & Bose (Jain Publishers).

Boken er skrevet spesielt for medisinsk undervisning av homeopater i India. Utrolig nok ble boken påbegynt av en man på 74 år og siste versjon av boken ble av ham revurdert da han var 89 år gammel. Tidligere hadde han vært foreleser i medisin ved universitet i Calcutta og han ønsket med den boken å vise at det går an å undervise medisin ut fra homeopatiens premisser.

Mot slutten av boken har Kichlu et langt avsnitt om mentale forstyrrelser. Han føler også behov for å skille mellom det han kaller "neurose" og "psykose" og han beskriver og definerer nøyaktig de forskjellige subkategorier. De av dere som ønsker en innføring i psykiatri som er praktisk orientert og ikke alt for komplisert vil finne hva dere leter etter i den boken.

I motsetning til Jahr er Kichlu mer optimistisk når det gjelder kurerbarhet av mentale sykdommer, men han er enig med Jahr når han sier at alvorlige mentale sykdommer MÅ behandles i institusjoner. Grunnen til det er at mange av disse pasientene periodevis vil trenge oppsyn, eller en annen form for selskap, døgnet rundt og det er langt over en enkelt terapeutens kapasitet.

I dagens Norge vil alle de som er innlagt på institusjon for mentalsyke automatisk bli "tvangs-medisinert".

Tvangs-medisinert? Er det lov?

Tvang og tvang fru Blom. Det finnes mange måter å overtale, hjernevaske, utpresse, trygle og true. Du må huske at psykiaterne som driver disse institusjonene er eksperter på å manipulere menneskets tanker.

La oss håpe at homeopater i framtiden på nytt vil komme i en posisjon hvor vi kan styre mentalsykehus slik som vi gjorde i fortiden. La meg nå sitere fra Richard Hughes sin bok "The Principles and Practice of Homoeopathy". Men først....

Hvem er Richard Hughes?

Da T.F.Allen ga seg i kast med å skrive sin "Encyclopedia of pure Materia Medica" (et 12 binds verk som ramser opp alle symptomene som kom fram under prøvning – M.a.o. patogeniske symptomer) ønsket han at alle siterte symptom bli henvist til en kilde. Problemet var at Hahnemann ikke hadde angitt alle sine kilder. Derfor ba Allen, som bodde i Amerika, Hughes, som bodde i England, om å spore opp alle Hahnemanns kilder.

Det skulle være bevis nok for at Hughes er en pålitelig kilde. Jeg har ikke oversatt sitatet, de som sliter med engelsk kan bare hoppe over fordi sitatet er skevet i en nokså krangelete engelsk.

The erection of the State Homeopathic Asylum for the Insane at Middletown, New York, had began to afford an opportunity for Homeopathy to test its remedies on a large scale in Lunacy. I was able to quote from the Report of the first Medical Superintendent, Dr. Stiles, issued after the Institution had been open nineteen months for the reception of patients, and 168 had been admitted, the following encouraging statement, -

"Our medical treatment continues to be purely according to the Homoeopathic law SIMILIA SIMILIBUS CURANTER, and entirely without resort to any of the forms of Anodynes, sedative or palliative treatment so generally in use (even among physicians of our own school) in cases of mental disturbance. Not a grain of Chloral, Morphine, the Bromides, etc., has ever been allowed in our pharmacy or given in our prescriptions, nor do we feel the need of them even in our most violent cases of Acute Mania. A careful study of the mental and physical symptoms, together with a rigid adherence to the Hahnemannian principles of selection and administration of remedies, has enabled us to meet the requirement of each individual case with comfort and success".

The principles and results here described have continued to characterize the Middletown Asylum throughout its subsequent career, extending now

over nearly thirty years, during which it has been conducted mainly by Dr. Selden Talcott.

He has frequently reported his practice there, to the American Institute and in the pages of our periodicals, and has now gathered up his long experience in a Volume entitled, "Mental Diseases and their Modern Treatment." The success of the Institution (which has now, I may mention, 1800 beds) appears from the Statistics of the ten years 1881-90 brought before our International Congress of 1891, their figures being compared with those of the three asylums under old school management in the same State.

They show that the recovery rate at Middletown upon the numbers discharged each year during the decade was about 50 per cent; the death-rate, upon the whole number treated, about 4 per cent. In the other asylums calculations made on the same basis and for the same period show a recovery rate of less than 30 per cent, and a death-rate of over 6. The impression made by such results is best evidenced by the other institutions of the kind which different States of the Union have placed under Homeopathic management during the last twenty years - these being now six in number.

Jeg legger ved et bilde som kompensasjon for de som ikke kan lese engelsk. Bildet er hentet fra Richard Hæhl bemerkelsesverdige bok "Samuel Hahnemann His Life and Work" bind 2. Richard Hæhl sin bok er anerkjent som den mest grundige boken om livet til Hahnemann, men jeg vil bare anbefale den til de som er spesielt interessert og villig til å lege inn mye arbeid for å pløye seg gjennom 1000 sider med svært liten skrift.

Nå kan vi endelig gå løs på kveldens egentlige tema;

§ 210, i forrige forelesning så vi på hva Hahnemann hadde å si om det han kalte "lokalisert sykdom eller ensidig sykdom" (§§185 til 209) og i §210 sier han at mentale sykdommer faller i den gruppen.

Det finnes ikke noe klart skille mellom mental sykdom og annen sykdom fordi den mentale siden hos mennesket alltid er påvirket av sykdommen selv om sykdom er lokalisert i en helt annen kroppsdel (blir ikke du irritert når du får en kvise på nesetippen?)

I en fotnote beskriver han hvor ofte man bevitner at den mentale adferdt hos pasienten blir fullstendig snudde om i løpe av en helbredelsen slik at pasienten får tilbake den mentale adferdt han hadde før sykdommen inntraff. Eksempelvis sier han at vi må ikke bli overraskede av å finne ut

at en pasient som er god og snill mens han er syke kan bli slem og ondskapsfull når han blir kurerte.

Den fotnoten skuffet meg veldig når jeg leste den for første gangen fordi jeg hadde trude at homeopati bare kunne gjøre folk bedre og at dersom en pasient ble mindre evnnlig i løpe av behandling at det være et sikkert tegn på at man hadde gjorde en feil i løpe av behandling. Men her sier Hahnemann klart og tydelig: "Sorry gamle venn slik er det altså ikke!" homeopati kan bare reetablere helsen eller fjerne sykdommen hvis du vil, kurer som det heter og homeopati kan aldri brukes for å produsere noe som helst. Homeopati er altså ikke en instrument som vi kan bruke for å gjøre verden til et bedre sted.

211 er iblant (ganske ofte faktisk) blitt tatt ut av sammenhengen og nærmest feilsitert av homeopater som hevder at de mentale symptomene er de eneste som man må ta hensyn til ved valg av middel.

Dersom du leser disse 2 paragrafer sammen med paragrafene 212 og 213 vil du se at Hahnemann mente at vi OGSÅ må ta med de mentale symptomer. Fotnoten til §213 burde være innlysende. Husk at vi så på et av de meget få tilfeller vi har som viser hvordan Hahnemann jobbet i praksis. Det gjaldt en "vaskedame" som fikk Bryonia. Hahnemann tok først alle de fysiske symptomer og satt igjen med noen få midler. Deretter brukte han de mentale symptomer for å velge et middel ut fra den gruppen han hadde kommet fram til ved hjelp av de fysiske symptomer.

Husk at paragraf 211 er en slags innledning til en gruppe av paragrafer som handler om mentale sykdommer. Å bestandig legge en overordnet betydning på mentale symptomer, eller til og med bestandig lete etter mentale symptomer som ikke finnes, er en minst like feil innfallsvinkel som å legge overordnet betydning kun på de fysiske symptomer. Den riktige framgangsmåten er alltid å forsøke å skaffe seg et helhetsbilde av forstyrrelsen.

Jeg ønsker å trekke fram en setning, rettere sagt et ord fra paragraf 213; (fra den norske utgaven) "(...)med mindre man tar de mentale og emosjonelle forandringer i betraktning på lik linje med de andre symptomer (...)

Understrek ordet "FORANDRING".

Kravet til å observere forandringer ble allerede understreket i paragraf 6 hvor vi kan lese : " Den nøytrale observatør (...) ser kun (...) avvik fra den tidligere friske tilstand". Den engelske utgave er mer krav spessifikk fordi der leser vi . " takes note of nothing (...) except the changes in health". På norske vil samme setningen lyde " noteres ingenting (...) annet en forandringer i health tilstand".

I paragraf 90 som inngår i de paragrafene hvor vi blir instruerte i hva vi skal notere under anamnese kan vi lese i den norske utgaven at vi skal: "vurdere hvor mye av dette (de detaljer av hans nåværende sykdom) som var tilstede før sykdommen". Her igjen er den engelske utgaven adskillig mer krav spessifikk fordi den bruker ordet "ascertains" der hvor den norske bruker ordet "vurdere" som for meg innebarer et begrep om skjønnsmessig bedømmelse. "Ascertain" derimot betyr noe helt annet, Gyldendals ordbok sier: ascertain: bringe på det rene; forvise seg om; få full greie på; få fastslått.

Hva vil du mene om en jeger som ”vurdere” om det er en elge bak busken og avfyre et skyte på målfå. Kraven til jegeren er at han skal vite at det er en elge bakbusken. Og hvordan skal han vite det? Han venter og han venter til elge beveger seg og da notere jegeren FORANDRING. Du må tenke på sykdom som noen som ofte er vanskelig å observere. Når jeg sier sykdom i den sammenheng mener jeg ikke diagnosen som kun er resultatet av sykdom. I den sammenheng mener jeg den ene sykdom vi alle har fra krybbe til grav og som ibland gjøre at vi føler oss litt uvell slik at vi reagere på en måte som er mente å averge at sykdom kan bli til en diagnose. Dynamikk er lære om legemers bevegelser og Hahnemann anstrengte seg for å beskrive sykdom som noe som er i stadig bevegelse.

I paragraf 11 kan vi lese: ”Når et menneske blir sykt, er det i første omgang bare denne selv- oppholdende, åndelige livskraft (livsprinsippet), som er tilstede overalt i organismen, som bringes ut av stemning av den dynamiske påvirkning fra en fiendtligsinnet sykdomsframkallende substans.

Det er bare denne vitale kraften, som på en slik måte har blitt brakt i ubalanse, som gir de ubehagelige fornemmetser og unormale funksjoner i organismen som vi kaller *sykdom*. Da livskraften er usynlig og bare kan gjenkjennes via sin innvirkning på organismen, kan den utelukkende uttrykke og avsløre sin manglende balanse gjennom patologiske endringer i følelser og funksjoner (de eneste aspekter av organismen som er tilgjengelige for observatorens og legens sanser), det vil si *sykdomssymptomer*.”

For å forstå Organon må vi anstreng oss for å mest mulig ha hele argumentasjon i hodet på en gang og da blir mer imponerte over hvor konsekvent, hvor urrokkelig, hvor målbevisst Hahnemann har vært under hele framføring av argumentasjon. Det er tydelig at hele opplegget har vært nøye planlagt fra første bokstaven av og at intensjon er at vi skal selv lykkes med å koble de forskjellige deler til hverandre.

Paragraf 215 og særlig 216 burde du lese nøye. Det er opplagt at Hahnemann mente at det finnes et intimt forhold mellom sykdommens fysiske og mentale åpenbaring. Det betyr at akkurat som vi må ta med de mentale symptomer når vi behandler tannverk eller hemorroider, må vi heller ikke glemme å ta med de fysiske symptomer når vi behandler depresjon. I tillegg til det, inviterer disse paragrafene oss til å nøye studere rekkefølgen av symptomenes oppkomst fordi Hahnemann sier at **det er ikke sjelden at en mental sykdom, i realiteten er, en fysisk sykdom som har forvandlet seg til en mental sykdom.**

I paragrafene 217 t.o.m. 220 forteller at man får bra utbytte av å legge til de nåværende ensidig mentale symptom de tidligere så framtreddende, men nå forsvunnet, fysiske symptomer.

Men, ikke alle mentale sykdommer er resultatet av en forvandlet fysisk sykdom, noe mentale sykdommer begynner som en slags akutt mania.

Det er slik tilfeller paragraf 221 handler om og Hahnemann sier i den paragrafen, at akutt mania som er utløst av en tydelig årsak burde ikke behandles med ”antipsoriske-midler”.

Det er viktig fordi det illustrerer en av homeopatiens fundamentale regler som er at du alltid skal gi midlet som er på toppen (Ta ut brodden!) Du skal alltid gi midler som dekker de symptomer som er ”aktivt” (AID = Aktivt. Iherdig. Dominerende). Når pasienten er midt oppe i en krise må du aldri finne på å gi ”pasientens konstitusjons middel” (hva det nå enn betyr) heller ikke gi midler som dekker de symptomer pasienten hadde før i tiden. Husk på hva Kent sa i sin forelesning om Kali carbonicum side 636;

”Gi ikke det konstitusjons midlet som skulle ha blitt gitt for tyve år siden, fordi reaksjonsevnen er ikke kraftig nok til å reetablere orden, du kommer til å ødelegge ham. Det er paradoksalt å måtte si at å kurere ham er å drepe ham. Den vitale reaksjon som behøves for å reetablere helse vil praktisk talt rive ham i stykker. Dere behøver ikke å tro hva jeg sier, det er ingen tvang her, men tenke på det, og en dag etter å ha praktisert en stund og etter å ha begått mange feil i forsøket på å kurere ikke-kurerbare pasienter, kommer dere til å innse den forferdelige ”Power” som ligger i homeopatiske medikamenter. Det er simpelthen skremmende”.

Derimot må du huske, så snart krisen er overstått, å viderebehandle den skjulte årsak, som i følge Hahnemann alltid er Psora.

I paragrafene 222 og 223 sier han at flere anfall av akutt mania kommer til å dukke opp om du ikke ”tar rotta” på Psora. Omsider vil disse anfallene komme så tett innpå hverandre at det vil bli vanskelig å kurere selv om du bruker antipsoriske midler.

Paragraf 224 er et mesterverk hvor Hahnemann viser at han har dyp forståelsen av menneskets psykologi og han gir instruksjoner som avslører at han er fullt på høyden med Sigmund Freud når det gjelder praktisk psykiatri. Les den nøye og du vil lære å skille mellom ”endogen” galskap (resultat av en forvandlet fysisk sykdom) og ”exogen” galskap (resultat av feilaktig oppdragelse og lignende).

§ 225 er et slags kontrapunkt til hva han sa i paragraf 215. I 215 sier han at de fleste mentale sykdommer er fysiske sykdommer som har forflyttet seg til det mentale området. 225 sier at noen sykdommer er utløst av emosjonelle belastninger som angst, bekymring, redsel osv. Disse mentale sykdommer vil omsider påvirke resten av organismen og føre til fysiske sykdommer.

226, disse emosjonelle sykdommer, så lenge de ikke har vart for lenge og såfremt utløsende og opprettholdende faktor er fjernet, vil la seg kurere ved hjelp av ”psykoterapi” alene. (Placebo = jeg behager deg)

227 men den fundamentale årsaken til slik emosjonell sykdom er, her også, Psora og pasienten må derfor gjennomgå antipsorisk behandling etter fullført ”psykoterapi”. Hallo i luken! Legg merk til at det er homeopaten selv som utfører den ”psykoterapien”(§226)

Paragraf 228 og dets fotnote pluss paragraf 229 er som sakset ut av de mest moderne bøker om psykiatrisk behandling og viser i hvilket høye grad Hahnemann er en foregangsmann innen medisin. Mange av de instruks han gir i disse paragrafene om hvordan man skal te seg i forhold til psykiatrisk pasienter er pr. i dag betraktet som den riktige og eneste korrekte adferd, men huske på at i Hahnemanns tid var disse pasienter bundet i tvangsjakker og slått på det meste bestjalt måte. Forresten

elektrisk sjokk og lobotomi, enten fysisk eller kjemisk, er fremdeles en del av den konvensjonelle behandling arsenal i vårt år 2000. Vennligst les disse paragrafene nøye og du vil få økt respekt og beundring for Hahnemanns uendelige medmenneskelige kjærlighet.

For de av dere som leker med tanken om å ta imot psykiatriske pasienter til behandling kan jeg bare poengtere at Hahnemann sier, i en fotnote til paragraf 229, at pasienter som lider av avansert mentale forstyrrelser MÅ behandles i institusjoner.

230 er den siste paragrafen om behandling av mentale sykdommer og Hahnemann avslutter med å si at vellykket behandling av mentalt syke pasienter er en av Homeopatien største seirer.

Så, min venn, det jeg sier er ikke at mental sykdom ikke lar seg kurere med homeopati, det jeg sier er at pga. den nåværende konjunktur i det norske helsevesen det er nærmest umulig for oss å vise hva homeopatien duger til på den arenaen.

”Livet er kort, kunsten er lang, anledningen flyktig, eksperimentet bedragerisk, og bedømmelsen vanskelig. Legen må ikke bare se til at alt det han selv gjør er gjort på den riktige måten, men han må også se til at pasienten, pleierne og alle utenforliggende forhold samarbeider med ham.” (Hippokrates. 1. Aforisme)

Samarbeider med ham!

Jeg har til gode å oppleve at en psykiatrer ikke har gjort alt han kunne for å unngå at pasienten kommer til behandling hos en homeopat.

§ 231 er innledning til en ny gruppe paragrafer som går frem til 244.

Når man leser 231 kan man få inntrykk av at disse paragrafene kommer til å handle om, på den ene siden 2 typer (1-med feber og 2- uten feber) såkalt ”intermitterende sykdommer”, m.a.o. kroniske sykdommer hvor symptomene kommer og går, og på den annen side det han kaller ”**alternerende sykdommer**”. Han definerer disse alternerende sykdommer og kommer med en rekke eksempler i fotnoten til paragraf 232.

232 disse alternerende sykdommer er en så stor gruppe sykdommer at man er fristet til å tro at dette er den største sykdomsgruppen som finnes. Derfor blir den ivrige studenten umåtelig skuffet av å lese paragraf 232 hvor Hahnemann avfeier hele problemstillingen ved å på nytt referere leseren til sin bok ”Chronic Diseases”.

Det viser en gang til at Hahnemann betraktet sin ”Chronic Diseases” som en slags tillegg til Organon. At jeg ikke omtaler ”Chronic Diseases” i dette kurset kommer av at jeg betrakter Organon som grundig nok for en bra begynnelse. Det er også min overbevisning at man egentlig ikke forstår det som står i ”Chronic Diseases”, før man har praktisert homeopati en stund.

Dessuten skrev Hahnemann ikke ”Chronic Diseases” før i 1828, altså 18 etter den første utgaven av Organon. Siden Homeopati kom veldig langt på disse 18 år tyder det på at man greier seg lenge med Forelesning 13.

Organon. Jeg kan også forsikre kandidatene om at jeg bestandig, fra første forelesning, har tolket Organon i lys av det som står i "Chronic diseases".

Et av de vesentligste poeng som Hahnemann understreker i "Chronic Diseases" er at homeopatene må passe seg for å unngå 3 feil,

- 1- Gi for store doser.
- 2- Gi feil middel.
- 3- Ikke la midlet virke lenge nok.

Alt i alt er boken meget hard og mange kan føle seg støtt av det som virker som arroganse fra forfatterens side. Et eksempel,

"Den som ikke er villig til å etterligne meg nøyaktig kan la de største problemer i vår kunst forbli uløste, han kan også la de viktigste kroniske sykdommer forbli ukurert, presis slik som de har vært ukurert, helt til tiden hvor jeg ga min instruksjon.

Jeg har ikke noe mer å si om dette.

Det virket som min plikt å gi den store sannheten til en verden som trenger den, uten å la meg forstyrre over hvorvidt folk vil tvinge seg selv til å nøyaktig følge instruksene eller ikke. Om ikke det er gjorde eksakt, la ingen skryte over å ha imitert meg, la ham heller ikke forvente gode resultater." (sitat slutt)

Et uttrykk som forekommer gjentatte ganger i boken er "anti-psoriske" midler og begrepet er også flittig brukt i Organon. Så hva er et antipsorisk middel? Men det er nettopp alle de midler som jeg har vektlagt under disse forelesningene med unntak av, Aconitum, Arnica, Belladonna, Bryonia, Rhus toxicodendron, Apis og en del andre lignende midler som jeg ved en forsnakkelse eller for å gjøre ting tydeligere har kalt "Akutt-midler". Og det største blant de Antipsoriske er SULPHUR.

Mange av dere har muligens trodd at jeg fleiper når jeg sier "Om du ikke vet hvilket middel du må gi, GI SULPHUR". Andre har forundret seg over at jeg gang på gang under konsultasjon, så vel for langvarig kronisk som ved akutt sykdom, har sagt "TA SULPHUR", men jeg har ikke lengre tall på hvor mange ganger de samme folk er kommet tilbake og har sagt "Du verden! Det virket, hvordan kun du vite det?"

Jeg visste det fordi jeg har lest "Chronic Diseases".

Nå! Hvor var vi? Ja de "alternerende sykdommer" som han ikke omtaler i Organon. Derimot de **intermitterende sykdommer**, som betyr sykdommer som kommer og går med nokså regelmessige mellomrom, er grundig diskutert i de neste paragrafene.

Ja men klokka går! Kan ikke vi ta kvelden nå og la disse tilbakevendende feber ligge til en annen gang? Jo da, det kan vi godt, men de kommer tilbake vett'u, helt til vi behandler dem på den riktige måten.

Ja, men det er ytterste sjelden at vi støter på tilfeller av tilbakevendende feber her i Norge. Ja, det er sant, og jeg kan godt gå med på at vi hopper over disse paragrafene på en betingelse.

Og det er?

At du lar meg oppsummere de viktigste poenger.

Ja, men er det så viktig da?

Et eksempel, midt i paragraf 236 sier Hahnemann at dersom du gir rett middel på feil tidspunkt vil du i verste fall sette pasientens liv i fare. Oh? Er ikke det omtrent hva Kent sier under Kali carbonicum? Presis! Og hvor tror du at Kent har lært om Homeopati hvis ikke det er i Organon?

Alt det jeg har å si om det viktigste i disse paragrafene har du hørt mange ganger før. Nemlig; når en pasient lider av en akutt sykdom gi ham det midlet som tilsvarer hans nåværende tilstand, bruk midlet som er på toppen, ta ut brodden, kall det hva du vil, men bruk kun de AID symptomer (Aktivt- Iherdig- Dominerende).

Når anfallet er over ta kassen på nytt og gi det midlet som tilsvarer hans tilstand etter, eller mellom, anfallene, men huske at midlet du gir etter anfallet må ha potensial til å utvikle de symptomer som dukket opp under akuten.

Den beste tiden for å gi det rette midlet (den som vil hindre flere anfall) er rett etter anfallet (se avslutning til § 235).

Dersom en pasient har hatt så mange ubehandlede anfall at sykdommer har grodd seg fast og har fått en mer kronisk karakter GI HAM SULPHUR eller eventuelt HEPAR (se avslutningen av § 242).

Under alle omstendigheter, i alle tilfelle, sørg for å meste mulig fjerne den utløsende og opprettholdende faktor (se avslutning til § 238).

Dessuten må man nevne at paragraf 238 er lite endret i 6. utgaven i forhold til det som står i den 5., men forskjellen er bare en spørsmål om dosering og repetisjon; i 5. utgave anbefaler Hahnemann "Singel dose", mens han i den 6. utgave anbefaler "LM systemet" og det leder meg elegant til temaet som Sigbjørn skal ta opp i denne forelesningen som erparagraf 245 også videre som handler om "posologi" med andre ord doseringskunsten.

Han kommer sikkert til å prate om dosens størrelsen, potensen og repetisjon av dosen i tur og orden, men før vi begynner;... Disse paragrafer har blitt fullstendig omskrevet og det er stor forskjell mellom den 5. og 6. utgaven. Mange av de instruksjoner som vi finner i 6. utgaven gjelder kun når man bruker LM systemet.

Muligens er tiden kommet for meg å si hvorfor jeg ikke bruker LM systemet. For å si det på en enkel måte "Man sparer de beste viner til slutt!". En terapeut er som en god vin; han modner over tid. LM systemet er sannsynligvis bedre enn "enkelt dosen" på mange måter, men den fordrer en meget sterk gjensidig tillit mellom terapeuten og pasienten.

Terapeuten må vite hva han driver med og pasienten må følge instruksene helt nøyaktig.

Det er nemlig ikke bare å si til pasienten "Ta midlet hver dag helt til den slutter å virke".

Vi vet at et av de største problem innen skolemedisin er at pasientene ikke følger medisinerings-instruksjonen, problemet er så utbredt at den har fått et navn; "Non-compliance". Det hadde vært synd om homeopatene havner i samme gjørmehadet.

En terapeut burde ikke overlate medisinerer til sine pasienter før han har forsikret seg om at pasienten er tilstrekkelig innforstått med virkningen av medisinen. Det betyr at terapeuten må "utdanne" sine pasienter. Pasienten vil ikke stole på sin terapeut før han har respekt for sin terapeut.

Bruken av LM er å gi pasienten "frihet under ansvar", et slikt forvaltningssystem kan bare gi bra resultater når terapeuten har autoritet over sine pasienter.

Autoritet er ikke noe som kan læres på skole, kan ikke kjøpes i butikken, kan ikke skaffes ved å bli medlem av en forening.

Sjansen er noe man tar, ikke noe man får, ansvar er noe man tar, ikke noe man får,

men autoritet er noe man får ikke noe man tar.

Hahnemann tok ikke LM systemet i bruk
før han hadde nærmest
50 års erfaring !!!!

All nedskrevet erfaring vi har er basert på bruken av "Enkelt dose". Kent hadde aldri hørt om LM, til og med idag ser vi at George Vithoulkas, som må betraktes som "den store guru" bruker kun "enkelt dose". LM systemet er faktisk et ganske ukjent område som jeg ikke vil anbefale at en "ny begyner" kaster seg ut på.

NOSODENE.

INNLEDNING.

Nosoder er navnet på en gruppe som består av midler som er laget av sykkelig cellevev og/eller sekreter som inneholder den bakterien eller viruset som følger med sykdommen.

H.C. Allen samlet disse midlene i sin "Materia medica of the nosodes with X-ray proving". I samme bok tar han også for seg midler som Adrenalin, Thyroidin og de forskjellige "Lac midler" (morsmelk), midler som er produkter av ikke sykkelig vev.

Vi har tre "Allen":

H.C. Allen ga oss den sistnevnte boken og en av de beste keynotes samlinger, boken er en klassiker og dets fulle navnet er "Keynotes and Characteristics with Comparison".

J.H.Allen skrev "The Chronic Miasma" som er et meget interessant dog tunglest teoretisk verk. Han skrev også "Disease and Therapeutics of the Skin" som etter min mening er den beste boken vi har om dette begrensede emnet.

T.F. Allen produserte det 12 bind "The Encyclopedia of pure Materia Medica". To av de 12 bindene er en indeks og mye av Kents repertoriet er basert på denne indeksen. Etter å ha skapt sitt 12 bind's verk, komprimerte Allen den viktigste delen i en bok "Hand book of Materia Medica & Homeopathic Therapeutics". La deg ikke lure av navnet "Hand book", boken består av 1160 sider A4 format og veier 2,3 kg. Det er boken som jeg bruker meste, den har fast plass på pulten mine ved siden av repertoriet.

Bruken av Nosoder er kontroversielle. Grunntanken bak den homeopatiske filosofien er at man skal anvende hele symptombildet for valg av middel, og se bort fra diagnosen eller "Virus/bakterielle" utløsende faktorer. Men er ikke nærværelse av bakterie nettopp en del av det samlede symptom? Vi er tilbake til spørsmålet om Arnica; trenger han Arnica fordi han har slått seg, eller slår han seg fordi han trenger Arnica?.

Poenget er at du lar deg smitte kun når du ikke er i stand til å forsvare deg mot smitten. For å si det litt enklere; du blir syk bare hvis du er mottagelig for sykdom, og mottageligheten for visse former av sykdom må betraktes som et symptom.

Selvfølgelig er måten du reagerer på sykdommen av helt avgjørende betydning for valg av middel, fordi det er reaksjonen som gir oss en pekefinger på hvem du er, en pekefinger på hvordan din livskraft har tenkt å løse problemet. Ta for eksempel Kolera; det finnes kun en type kolerabakterie, men vi vet om tre forskjellige typer reaksjoner, nemlig Veratrum, Cuprum eller Camphor.

Kontroversen blir enda mer forvirrende når man drar inn homeopatiens syn på sykdom. Det er viktig å forstå forskjellen på kronisk og akutt sykdom. Se Organon § 72 t.o.m. § 82.

For å bringe litt vann til møllen eller skulle jeg si kaste olje på ilden, vil jeg sitere fra Kent's "Lectures on Homeopathic philosophy" side 15:

"(...) Bakteriene er resultatet av sykdom. I tidens løp kommer vi til å være i stand til å bevise at disse små mikroskopiske gubber ikke er årsaken til sykdommen, men at de dukker opp senere, at de er renovasjonsarbeidere som følger med sykdommen, og at de er fullstendig harmløse i seg selv. De er resultatet av sykdommen, de er tilstede overalt hvor sykdommen finnes, og vi har oppdaget ved hjelp av mikroskop at ethvert patologisk resultat har sin tilsvarende bakterie.(...)"

Slike påstander er temmelig hårreisende, og for mang en allopatisk lege har dette vært den spikeren som en gang for alle låser homeopatikisten. Men Kent er ikke den eneste som har hatt slike tanker og nå vil jeg henlede oppmerksomheten på Kent's redning, til ingen ringere en selveste Louis Pasteur og sitere fra René Dubos bok "Louis Pasteur og den moderne vitenskap" (Cappelens forlag 1965) side 105:

"Som Pasteur uttrykte det; formering av mikroorganismer i tarmkanalen hos silkeormer som led av flacherie, var snarere en følge av sykdommen enn en årsak til den. Han foregrep dermed en uttalelse av den berømte forfatteren George Bernard Shaw, som i forordet til The Doctor's Dilemma skriver; "Den typiske sykdomsmikrobe er muligens et symptom og ikke en årsak,"

"Pasteur nølte ikke med å utvide disse synspunkter til å omfatte de viktigste sykdommer hos menneskene. Han innså at motstandskraft mot tuberkulose var et utslag av nedarvede egenskaper, og at den ble påvirket både av ernæringsstilstanden og andre miljøforhold, klimaet medregnet. Enda dristigere var hans påstand om at pasientens mentale tilstand kunne innvirke på forløpet av mange kroppslige sykdommer." (..)

"Skulle omstendighetene føre til at jeg på nytt kommer til å beskjeftige meg med silkeonnes sykdommer," sa han mot slutten av sitt liv, "vil jeg forsøke å finne de fysiologiske faktorer som bestemmer deres motstandskraft mot infeksjoner." (sitat slutt)

På den måten må vi forstå at terrenget, eller konstitusjonen, er helt avgjørende for utviklingen av sykdommen og at nærvær av visse bakterier eller virus kan kun betraktes som et av mange symptomer. Valg av middel innen homeopati må alltid være basert på de samlede symptomer. Fravikelse fra denne regel, når det gjelder bruk av nosoder, medfører risiko for å forlate homeopatien og havne i Isopatien. Hahnemann gir noen kommentarer til den type av terapi i en fotnote til Organon's §56

Hahnemann kommer tilbake til den terapiformen helt mot slutten av den teoretiske delen av "Chronic Diseases". Siden ikke alle har den boken vil jeg gjengi et kort utdrag på norsk:

"De "antipsoriske" midler omtalt i resten av boken innebærer ingen så kaldt "idiopatiske" midler, grunnen til det er at den rene virkning av slike idiopatiske midler, ikke engang den potenserte "itch" miasma(Psorin), er blitt, på langt nær, tilstrekkelig utprøvd for å kunne danne grunnlag for en homeopatisk anvendelse. Jeg sier homeopatisk anvendelse, fordi den er ikke lenger idem (den samme); selvom den preparert "itch" substans blir gitt til den samme pasienten den er tatt fra, vil den ikke forbli idem (den samme), fordi det er bare den potenserte form som kan være til nytte for ham, siden den ubehandlede "itch"

substans som han allerede har i sin kropp er uten virkning på ham. Men dynamisering og potensering omformer og modifiserer den; på samme måte som et potensert gullblad ikke lenger er det samme fysiologiske uvirksomme gull, vi ser at for hvert skritt i dynamiseringen blir den mer og mer modifisert og forandret.

Således potensert og modifisert, er "itch" substansen (Psorin) når den er inntatt, ikke lenger idem (den samme) med den opprinnelige "itch" substans, men er bare en simillimum (den som er mest lik). For en som kan tenke, kan det umulig finnes en mellomting mellom IDEM og SIMILLIMUM; med andre ord er simillimum det eneste mellomledd mellom idem og simile. Isopatie og æquale er tvetydige uttrykk, hvis de kunne ha noen pålitelig betydning kan den betydningen bare være simillimum, fordi det er ikke idem." (sitat slutt)

Det Hahnemann sier er at du kan ikke bruke et Idiopatisk middel (les nosode) på grunnlag av kliniske funn alene, men at du må også ha symptom likheter, fordi et middel kan bare viske ut de symptomer de selv kan frambringe, med andre ord det positive tegn på midlet nøytraliserer de negative tegn av samme art som den treffer i sykdommen. Hahnemann mente at på hans tid var disse nosoder for lite utprøvd til å kunne brukes med rimelig sikkerhet. Det gjenstår å se hvor mye som har forandret seg siden den tid.

Jeg vil nå sitere fra Kent's Materia Medica side 1001.

"Jeg bruker ikke Tuberculinum bare fordi det er en nosode, jeg bruker den ikke med den ideen som hersker om bruk av nosoder; at det er et produkt av sykdom som kan brukes mot sykdom eller mot resultater av sykdom. Jeg frykter at den ideen hersker for mye ved bruk av nosoder. I visse kretser blir det lært at alt som har med syphilis å gjøre må behandles med Syphilinum, at alt som har med gonoré å gjøre må behandles med Medorrhinum, at alt som er "psorisk" må behandles med Psorinum, og at alt som er knyttet til tuberkulose må behandles med Tuberculinum. Den ideen kommer til å gå av moten en dag; det er ren isopathy, og det er en uklok doktrine. Det er ikke den ekte ideen bak homeopati. Det er ikke basert på kloke prinsipper. Det hører til en hysterisk homeopati som hersker i dette århundrede. Men det har ført til mye bra." (sitat slutt)

Jeg gjentar den siste setningen en gang til fordi den belyser kontroversen og paradokset ved bruk av Nosodene;

" Men det har ført til mye bra".

PSORINUM

Kent starter sin forelesning med disse ord "Psorinum is closely allied to Sulphur"

F.E.Gladwin i sin geniale lille bok "The people of the materia medica world" refererer til Psorinum som Sulphur's farfar. Dette er et glimrende bilde særlig hvis man husker at farfar fryser og at ungen brenner i begge ender.

Den klassiske karikaturen av Psorinum er skissert en het sommerdag mens Psorinum, en skjelvende gammel mann ikledd pelsjakke og pelslue, sitter tett inntil en glødende varmeovn, hakker tenner og gjemmer seg under pleddet for å klø seg som en skabbete hund.(Chill; SUMMER, in***). Han er skissert på god avstand fordi lukten som strømmer ut av den gamle kroppen gjør det umulig å oppholde seg i samme rom som han. Han lukter skikkelig pyton, jeg vet ikke hva slags pyton, men det er helt sikkert en pyton som døde for minst fjorten dager siden.

Frossenhet er en keynote for Psorinum, en del forfattere går så langt som å si at Psorinum er den kaldeste av alle midler. En bra start for å repertorisere kalde midler er rubrikken (Chill; COLDNESS of body) og gå til de rubrikker som det er henvist til der. Hvis du slår opp på disse rubrikkene vil du se at Psorinum briljerer med sitt fravær

Grunnen til det er at disse rubrikker er mest for akutte tilstander mens Psorinum og for eksempel Hepar, Silica og Nux vomica er kronisk frossen.

Allen gir Keynotes "Føler seg i usedvanlig bra form dagen før et anfall."

Vithoulkas bekrefter denne opplysningen og har laget en ny rubrikk hvor han plasserer Psorinum helt alene (Mind; WELL; feels very, before becoming sick***). Kent fører den opp under Generalities, men rubrikken er umulig å komme over hvis man ikke kjenner til den; (Generalities; CHILL, feels better before *).

Selvfølgelig er det bare et av mange symptomer, men det setter tonen for hele Psorinum's elendighet. Tenk deg hva det medfører, hvis en lærer at enhver bedring av formen bare er et forvarsel på en snart kommende forverring. Hva blir konsekvensen; du tør ikke lenger føle at du er i toppform!

Det beste Psorinum kan håpe på er at han skal være litt syk hele tiden.

Men Farfar Psorinum er også fattig, meget fattig selvom han er rik er han fattig fordi han er sikker på at han kommer til å miste sin formue (Mind; DELUSIONS; fortune, that he was going to lose his*). Selvom han er en vellykket forretningsmann blir han sakte men sikkert overbevist om at han kommer til å mislykkes (Mind; FEAR; failure, of, in bussiness**).

Når man leser gjennom prøvninger ser man en ganske markert polaritet som veksler fra melankoli til lettsindighet, ja, nesten frivolitet. (Mind; PLAYFUL; alternating with melancholy*). Iblant kan man lure på om han er helt på jordet eller om han lever i en drøm (Sleep: DREAMS; continued after waking* // Mind; THOUGHTS; persistent, ideas of, which first appeared in his dreams**).

Men stort sett er han deprimert og pessimist, alt ser mørkt ut og han frykter det verste (Mind; FEAR; disaster, of*) og det verste for Psorinum er fattigdom (Mind; FEAR; poverty**).

Et annet middel som vi grupperte rundt begrepet fattigdom er Bryonia. Vi så at Psorinum er veldig opptatt av forretning og fattigdom (business and poverty), at Bryonia var gjerrig og vi knyttet gjerrigheten til tørrheten som går gjennom midlet. Vi viste til at tørrheten påvirker smøringsprosessen i alle ledd og andre membraner og slik forklarer vi at Bryonia er verre av "Any motion". Psorinum har også en slags fattigdom som går gjennom midlet, han er bekymret for framtiden, han føler seg utrygg, er redd for fattigdom og redd for å gå konkurs.

Psorinum er frossen fordi kroppen ikke gir fra seg varme, han er svak og syk, men det som knytter han til fattigdom er dette; hva vet vi om mennesker som er fattige, jeg mener virkelig fattige, så fattige at de bor på fortauet og sover i en bølgepappeske. Kan du fortelle meg hvor og når de vasker seg, kan du fortelle hvor de skifter og vasker klær. Vet du hva som skjer etterhvert, det lukter pyton av dem og huden begynner å klø.

Før vi forlater de mentale symptomer, la meg si at Psorinum er et av hovedmidlene for følelsen av å bli forlatt. (Mind; FORSAKEN feeling***).

Stakkars lille Pulsatilla føler seg også forlatt, og Aurum er ensom fordi han har kommunikasjonsvansker, men Psorinum føler seg forlatt fordi alle løper vekk fra ham med en klype på nesa. Det er vel lov å fleipe her i gården ikke sant? men pass på at du ikke pådrar deg en like dårlig samvittighet som Psorinum sliter med (Mind; ANXIETY; conscience, of (as if guilty of a crime***)). Nei, men se hvem er her i samme rubrikken igjen; Aurum! Jo da, Psorinum kan være like deppa som Aurum i hvert fall nesten.

Men er det farlig å mobbe Psorinum? Risikerer han også som Aurum å glemme fjallskjermen når han forlater bedriften gjennom vinduet. Eller vil han som Natrum sulphuricum titte ned i løpet på geværet for å se om avtrekksmekanismen fungerer ordentlig (Mind; SUICIDAL; thoughts***). Men husk en stor forskjell er at Aurum ønsker å ta livet av seg og har glede av å tenke på døden, mens Natrum sulphuricum ikke vil ta sitt eget liv, men tankene kommer og de skremmer han, han søker hjelp og vil at andre skal hindre ham i å ta sitt eget liv i et svakt øyeblikk. Aurum er også bedre av musikk, mens Natrum sulphuricum blir trist av musikk. Hos Aurum er hjertet angrepet, hos Natrum sulphuricum er det lungene. Det er en stor forskjell!

Siden Psorinum er farfar til Sulphur må vi forvente en god del hudsymptomer og et nokså tilfeldig syn på renslighet (Skin; DISCOLORATION,; dirty***).

I tillegg til det er det slik at hudutslettene til Psorinum blir verre av å vaske seg (Skin; ERUPTIONS; washing agg; **). Huden er i utgangspunktet tørr, den flasser og sprekker og ser uvasket ut (Skin; FILTHY skin***), men huden kan være fet samtidig, særlig på hodet og i ansiktet (Head; PERSPIRATION; Forehead; greasy** // Face; GREASY** // Head; OILY forehead**).

Sannsynligvis er det blandingen av tørr og flassende hud med oljeaktig svette som gjør at hudens avfall, sitter igjen, råtner sakte, og gir oss den karakteristiske Psorinum lukt (Skin; ERUPTIONS; fetid***).

Kent legger stor vekt på Psorinum's avskyelige lukt og utseende, se på midten på side 852. Det er ikke bare huden som lukter, alt lukter, ånden lukter vondt og svetten lukter råttent (Perspiration; ODOR; putrid***), avføringen lukter som råtne egg og lukten sprer seg og trenger seg inn i alle husets hjørner (Stool; ODOR; eggs, like rotten***).

Til og med utsondringer fra nesen og ørene lukter pyton (Ear; DISCHARGES; offensive; putrid meat like*** // Nose; DISCHARGE; offensive; fetid; putrid***)

Ved siden av lukten er kløen en sterk ledetråd for midlet.

Det finnes mange midler som har kløe på huden, ikke fullt så mange som har kløe uten utslett, ikke så mange som klør seg til blods, ikke så mange som blir verre av ull og Psorinum er som Mercurius desidert verre av å bli varm i sengen (Skin; ITCHING; eruption without** // scratch until it bleeds, must** // wool agg * // warm; in bed***).

Kløen kan være med eller uten utslett, men det er intens kløe, uholdbar og uopphørlig, dag som natt og berøver pasienten søvnen (Sleep; SLEEPLESSNESS; itching, from***).

Denne pasienten som er svak fra før blir helt tømt for energi av ustanselig kløe, han blir ikke sint eller rasende, han blir mer trist og lei seg (Mind; SADNESS; itching, from***) og gir opp alt håp om noen gang å bli bra (Skin; ITCHING; despair, from*** // Mind; DESPAIR; itching of the skin, from***).

Alle sykdommer går i bølger og det gjelder også for Psorinum, men husk at Psorinum ikke lenger tør å føle seg bra, fordi det varsler alltid om en umiddelbar forverring, slik at i periodene hvor han kommer seg igjen etter sykdommen er han fremdeles oppgitt og maktesløs, troen på å bli bra er borte, kampviljen er ikke tilstede (Mind; DESPAIR; recovery, convalescence, during**).

Sannelig kan man si at mangel på reaksjon etter et akutt, eller rettere sagt når pasienten ikke har evnen til å innhente det han har tapt i løpet av et akutt, er en keynote for bruk av nosoder. For eksempel hvis du hører om noen som fikk influensa eller omgangssyke for seks måneder siden, og har aldri kommet seg skikkelig siden da, selvom det er ingen lukt eller hudutslett i bildet burde du tenke på Psorinum.

For min del har jeg lagt til i mitt repertorie på side 1350; COMPLAINTS; which remain after acute sickness, remedy of first choice is Psorinum. Men det er sikkert ikke det beste sted å notere det.

Det er en type "Billig triks" som Kent refererer til når han sier "Men de har ført til mye bra."

I sin bok om Keynotes sier Allen; "I kroniske tilfeller når velvalgte midler ikke oppfyller forventningene, når det ikke fører til lindring eller til vedvarende bedring (i akutt sykdom, Sulphur); når det ser ut som om Sulphur er det riktige midlet, men at det ikke virker. Mangel på reaksjon etter alvorlig akutt sykdom. Apetitten vil ikke komme tilbake."

Når det gjelder apetitten må vi si at Psorinum er av den typen som vanligvis spiser enormt mye men legger aldri på seg.

Etter denne digresjonen vil jeg gå tilbake til huden som tross alt er sentrum for alle Psorinum plager. Psorinum er tenkebar for alle typer utslett, men det typiske er at det begynner ved at huden klør og etter en stund danner det seg små blemmer som beveger seg til overflaten fra dypt inne i huden. Disse blemmene blir revet i stykker pga kløen og det danner seg skorper. Disse skorpene blir tykkere og tykkere fordi det dannes materie under den og fordi skorpen ikke slites av, det ligger der og råtner. Materien under kan være puss eller tynn væske som tyter ut og som hos Graphites er den væsken klebrig, men lukten er typisk for Psorinum. Psorinum konkurrerer med Graphites i mange symptomer, blant annet har begge skjøre negler (Extremities; BRITTLE; Finger nails***)

Psorinum passer for mennesker som er tynne og frosne og som er sultne hele tiden, spiser støtt, men legger ikke på seg, mens Graphites er oftere god og rund. Psorinum er frossen, men kløen blir verre av varme og bedre av frisk luft. Utslettene kan være tørre eller fuktige, men Psorinum har nesten bestandig fet hud i pannen og svetter mye (Perspiration; MIDNIGHT; 3 a.m.***/ Perspiration; AIR; in the open***/ Perspiration; PROFUSE; walking; while**:) og selvfølgelig er svetten ille luktende.

Utslett på hodebunnen som danner skorper og sår under skorpen slik at det ligger puss igjen etter at man har fjernet skorpen. Mezereum er også et utmerket middel for slikt, men hos Mezereum er karakteristikken den at pussen er hvit, mens den er mer gul hos Psorinum. (Head; ERUPTION; crusts; moist***/; crusts; ulcerated***) Herpes på øyelokkene (Eye; ERUPTIONS; lids, on; scaly herpes***) og særlig utslett bak ørene.

Psorinum forekommer i så mange rubrikker for utslett bak ørene at jeg nøyer meg med å henvise til repertoriet side 288 / 289.

Utslett hvor som helst på kroppen inkludert halsen, ryggen og brystet (External Throat; ERUPTION; herpes***/ Chest; ERUPTIONS; boils***/; dry***/; eczema***/ Back; ERUPTIONS***)

Utslett i alle kroker og kriker, for eksempel eksem under armene (Chest; ERUPTIONS; Axilla; eczema***) Utslett på albuen og bak kneet (Extremities; ERUPTION; Elbow; bend of, crusts***/; eczema***) og sammen med Sulphur utslett mellom fingrene. (Extremities; ERUPTION; Hand; between the fingers; itching***/ between the fingers; vesicles***)

osv ... osv..

Når det gjelder hodepine er følgende rubrikker bra å kjenne til (Head Pain; eruption, suppressed**).

Synsforstyrrelse før hodepine er markert hos Psorinum (se avsnittet om Iris under notater om Kali bichromicum). Som Silica fryser han på hodet og bruker lue om sommeren, og får hodepine av den minste kalde trekk.

Selvom han er frossen får Psorinum rødt og varmt ansikt ved hodepine, og selvom Psorinum er kald kan han få hetebølger som om han ble dusjet med varmt vann (Generalities; HEAT, flushes of, warm water were; poured over one, as if***)

Psorinum får hodepine hvis han hopper over et måltid og hodepinen kan iblant bli bedre av å spise, men den store keynote er at han blir sulten før hodepinen (Stomach; APPETITE; increased; headache; with*** // headache; before***).

Psorinum deler den sistnevnte rubrikken med Phosphorus og de to midler er kjent for å være påvirket av storm, for Phosphorus er det mer pga redselen for lyn og torden, mens Psorinum er følsom for trykkforandring i luften (Generalities; STORM; approach of a***).

Blodansamling i hodet mest om natten (Head; CONGESTION; night***) og som Natrum muriaticum hodebank som om hjernen ble bearbeidet med mange små hammere (Head; PULSATING; Brain, seems to be in; beating of, against skull; hammers, like little***). Et merkelig "RSP" for Psorinum er at han føler at hodet er skilt fra kroppen (Head; SEPARATED; from body, were, as if***).

Vi har allerede nevnt at avføringen hos Psorinum ikke akkurat lukter som frisk sjøvind som blåser over en rosehage, men vi må også nevne at Kent sier "Do not forget this; Soft stool, passed with difficulty." (Rectum; CONSTIPATION, difficult stool; natural stool**). I så måte minner han om Alumina, men Alumina har ikke ufrivillig avføring som vi finner hos Psorinum.

Det er en av de få midler som drømmer at han bæsjer (Sleep; DREAMS, stool*) og Psorinum legger gjerne igjen et velduftende visittkort på lakenet (Rectum; INVOLUNTARY stool; sleep during***).

Psorinum er et av de viktigste midler for astma hos barn, vennligst repetere det kapitlet litt oftere, og jeg vil her bare minne om at Psorinum er den korsfestede. En annen ting jeg har nevnt før, men siden jeg ikke finner ut hvor, blir jeg nødt til å gjenta det her; det gjelder høysnue. Kent har mye å si om dette og alt han sier om det er meget nyttig å ha med seg fordi høysnue er en av de vanligste plager pasientene oppsøker oss for.

I mitt repertoriet på side 326 har jeg ført på ved siden av rubrikken (Nose; CORYZA; annual) følgende; "Se Kent Materia medica side 863".

Han behandler emnet på hele siden og halvparten av den neste. På side 863 har jeg skrevet; See also page 893 and 894. På side 893 og hele avsnittet på neste side fra andre avsnitt og resten av siden. På den siden har jeg skrevet see page 55. På side 55, egentlig hele siden, men mest den nederste halvparten og over til neste side. På side 55 har jeg påført see also page 853. Nå er vi tilbake hos Psorinum, se det andre avsnittet på den siden. Psorinum ligger i bunnen for mange tilfeller av høysnue.

Det siste jeg vil nevne og da er vi ferdig med Psorinum er smertefulle menstruasjoner ved overgangsalderen; (Female Genitalia; MENSES; painful, dysmenorrhoea; climaxis***).

Huske:

kaldt, sulten, oppgitt
klø, illelukt, manglende reaksjon
kroniske følge av undertrykt hud utslett

TUBERCULINUM.

Children **very** obstinate
Give Tuberculinum first (it saves time!)

Det var doktor Swan som fikk fart på bruken av nosoder, han potenserte og gjorde de første prøvninger på de største nosoder. Andre store navn i denne pionerfasen er Hering og Allen. Men når det gjelder Tuberculinum er det Compton Burnett som må få æren av å ha gjort det største pionerarbeidet. Compton var en allopatisk lege som vurderte å trekke seg tilbake fra profesjonen sin pga skuffelsen da han en dag, ved en tilfeldighet, traff en venn som fortalte ham om homeopati. Det er den samme historien som med Hering, nemlig at Burnett gikk inn for å avsløre homeopatien som humbug og i stedet ble en av homeopatens iherdigste forkjempere. Burnett skrev en sjarmerende liten bok som heter "Fifty reasons for being a homeopath", men det er hans bok "New cures of Consumption" som danner grunnlaget for Hering's skjema om Tuberculinum, skjemaet som Kent brukte som springbrett for sin egen erfaring.

Det homeopatiske preparatet Tuberculinum hadde vært i flittig bruk i fem år av Compton Burnett da Robert Koch gjorde sitt gjennombrudd med sin vaksine. Pr idag er de fleste homeopatiske Tuberculinum preparater laget utfra Koch's laboratoriekultur, mens Burnett brukte preparater laget direkte fra puss hos tuberkulosepasienter. En annen vesentlig forskjell mellom Burnett og Koch's metoder er selvfølgelig at Koch injiserte virus direkte i kroppen mens Burnett brukte sukkerpilller.

Apropos vaksinasjon er det velkjent at den engelske legen Edward Jenner er vaksinens oppfinner, i 1798 oppdaget han at budeier som under sitt arbeid var blitt smittet av kukopper, ikke fikk kopper under kopper epidemier. Ivan Illich i sin bok "Medisinsk nemesis" side 93 slår hull på den myten; (....) De første kliniske undersøkelser basert på statistikk ble utført i USA i 1721 og ble offentliggjort i London i 1722. De frembragte kalde fakta som tydet på at Massachusetts var truet av kopper og at folk som var blitt vaksinert var beskyttet mot angrep av sykdommen. Undersøkelsene ble ledet av Dr. Cotton Mather, som er mer kjent for sine inkvisitoriske metoder i forbindelse med hekseprosessene i Salem enn for sitt varme forsvar av koppevaksinasjon". Det er merkelig at skolemedisinen ikke greier å få sine historiske fakta i orden.

Tuberkulose er en sykdom som er forårsaket av en sopp (egentlig en myko-bakteri) som først angriper lungene og deretter kan den spre seg til hele kroppen og engasjerer blant annet hjernen, nyrene samt leddene og bena. Det er blitt gjort funn av ben angrepet av tuberkulose som kan tilbakedateres så langt som 40 000 år.

Tuberculinum har bare delvis vært prøvd. En vesentlig grunnsetning i homeopatien er at midlene må bli utprøvd på friske mennesker før vi, med vitenskapelig sikkerhet, kan anvende dem for å kurere de syke. Men som Swan sier "Morbillinum, Scarlatinum, Variolinum, og de andre, er

de mest utprøvde gifter som finnes; de har blitt prøvd i hundredevis av år, av tusenvis av mennesker, unge og gamle, mann og kvinne. Her har vi utprøving foretatt av naturen på friske mennesker. Studer symptomene og du får de patologiske virkningene av giften, og når du finner de samme symptomer hos den syke, gi det potensert middel, og det kommer til å kurere effekten av giften". (Morbillinum er laget av mesling, Scarlatinum er skarlagens feber og Variolinum er koppar)

Burnett brukte sine preparater, som han kalte Bacillinum (Swan), i akuttfasen av tæringssyken, han presiserte dog at midlet er til ingen nytte i sluttfasen av sykdommen og sier at Bacillinum gir best resultat når annet enn lungene er angrepet.

Styrken for homeopati er at den kan telle mange store tenkere i sine rekker. Som Hahnemann kom også Burnett til den slutningen at midler har det han kalte sin "Stop-spots".

Burnett sier om virkningen av midler som Aconitum, Chamomilla og Pulsatilla at de stopper opp, som han sier "et godt stykke på feil side av helbredelsen". Han tenkte slik "Slike midler går opp til tuberkulen, men der finner de sine "Stop-spot". Men det er tuberkulen som dreper! Derfor begynte jeg å bruke Bacillinum".

Angående Bacillinum sier han videre "Jeg insisterer på at midlet virker bare i sitt begrensede område, og at det området er skarpt avgrenset når det gjelder tiden, det midlet ikke gjør raskt gjør det ikke i det hele tatt. Om jeg tør å bruke uttrykket vil jeg si at midlet er akutt og at dets kroniske ekvivalent er Psorinum". (Min venn Jan Döderlinje sa til meg en dag at Tuberculinum er et akutt middel for influensa og at dets kroniske er...Medorrhinum.)

Burnett ble anklaget for å være en Isopath, mens i realiteten fulgte han i fotsporene til Hahnemann, som seksti år tidligere hadde kommet fram til slutningen at det fantes miasma, som "bor" inne i mennesket og hindrer at vel indikerte midler fungerer som forventet.

Burnett som Hahnemann mente at forskjellige miasmer kan leve samtidig i en og samme pasient, og at vi må angripe miasmene én etter én med forskjellige midler, men huske at du må alltid gi hvert middel tid nok til å virke. Homeopatien kan ikke sies å ikke være effektivt fordi vi ikke lykkes i å kurere alt (for eksempel kreft). En lekse vi burde lære av Hahnemann er at årsaken til å mislykkes ikke nødvendigvis kan begrunnes i utilstrekkelighet av vår materia medica. Sannsynligvis har vi pr i dag alle de midler som trengs, men vi må lære å bruke dem, vi må lære å se den bakenforliggende årsak for akutte anfall. Vi må lære å kjenne igjen symptomer på latent sykdom; det er når miasmaen ligger i dvale at den lar seg lettest utrydde. Det er mye arbeid som står igjen, og som Burnett sa: "Kom igang med arbeidet, og ta arbeidet enda et skritt lengere".

Jeg ber ikke om tilgivelse for å plage dere med et langt sitat fra Burnett's bok.

"Selvfølgelig er det ikke antydning at Bacillinum er spesifikk for alle tilfeller av tæringssyke, og den er til ingen nytte for pasienter som kommer til behandling for seint, noe som vil kurere alle tilfeller av en gitt sykdom finnes selvfølgelig ikke. Men enda kan jeg si at ukomplisert

tuberkulose som kommer tidlig under behandling lar seg kurere med Bacillinum, det sier jeg etter 8 års erfaring ved sengekanten og på klinikken. Noe som er tilnærmelsesvis like effektivt i terapeutikken er fullstendig ukjent.

For eksempel når Vaccinosis også er tilstede, må Vaccinosis kureres først, ellers blir ikke tuberkulosen kurert uansett hva du gjør (Vaccinosis er navnet som Burnet ga til den tilstand som oppstår etter uheldig vaksinasjon og Burnett sier et annet sted i boken at han ofte bruker Thuja i slike tilfeller).

Når det finnes en primær miltsykdom, må behandlingen begynne med milten, ellers blir det mislykket (Det er Burnett som dro fram Ceanotus som "milt-middel"). Når en leversykdom ligger i bunnen og tæringssyken kom nærmest som en føle av den, må leversykdommen kureres først.

Når tæringssyken er en følge av et syfilitisk preg jeg sier preg, ikke sykdom, må den spesifikke nosode gis først.

Når tæringssyken er en følge av "cancerøs arv", kommer Bacillinum ikke til å strekke til før andre midler har forbedret terrenget.

Når konstitusjonen er blitt skadet av tyfus, av malaria, av alkoholisme, av kinabark osv. må alle disse faktorer medregnes i terapeutikken ellers blir det bare skuffelser. Man kan i grunnen si at når tæringssyken lever sammen med en annen sykdom, kommer Bacillinum KUN til å påvirke den "Bacilliariske" delen av sykdommen.

Når tæringssyken oppstår som følge av trange kår... dårlig mat, dårlig luft, gassforgiftning, såret stolthet... er det helt urimelig å forvente at et eneste middel kan kurere så lenge den utløsende faktor fremdeles er aktiv". (sitat slutt)

Et av de første rutinespørsmål vi stiller pasientene er om de vet om det finnes Tuberkulose i slekten. Hvis svaret er ja, kan du regne med at Tuberculinum kommer til å bli brukt før eller senere i behandlingen. Jeg vil ikke anbefale å gi det innledningsvis, bedre er det å gi det "rette middel" og vente med Tuberculinum når det "rette middel" slutter å oppfylle forventningene. Men som Margaret Tyler har sagt "OrHrr! om jeg bare hadde gitt Tuberculinum tidligere, hvor mye tid hadde jeg ikke spart!".

Margarett sier også at hun har fått bra resultater ved å følge Burnett's forslag om å bruke Tuberculinum i tilfeller av "stanset utvikling" enten fysisk eller mentalt! Hun nevner et tilfelle med en ung dame som aldri hadde fått alle sine tenner, og som etter en dose Tuberculinum fikk (til sin store overraskelse) jeg tror det var 8 tenner i løpet av fjorten dager. (Jeg har i min praksis sette et lignende tilfelle av en 38 år gamle man som fikk en dose Tuberculinum og som 6 uker senere fikk voldsom smerter i kjevene. Han gikk til tannlegen som bekreftet at det var en visdomstann på verre siden som hadde begynte å vokse med en slik rasende fart at de måtte opereres bort.)

En indikasjon på Tuberculinum er nettopp at det finnes få symptomer, eller at symptomene forandrer seg hele tiden, men det finnes en del klare keynotes.

- Defekt i øyet som gir fokuseringsvansker (Eye; ASTIGMATISM** // Vision; ASTIGMATISM**). Også skjev hornhinnen, har jeg grunn til å tru, er en indikasjon for Tuberculinum.

- Melkeallergi med hudreaksjoner, vennligst legg til i ditt repertoriet på side 1303 Skin; ALLERGY; milk, to***

- Legg deg bak øret, men ikke i repertoriet riktig enda; allergi overfor pelsdyr. Derimot kan du føre opp på side 43 (Mind; FEAR; cats, of **), forresten det er blitt antydnet at Sulphur passer for mennesker som er ekstremt glad i katter, Tuberculinum er også redd for hunder og andre dyr (Mind; FEAR; dogs**)

- Smertefull ufrivillig ereksjon hos små barn (Male Genitalia; ERECTIONS, troublesome; child, in a**) også masturbasjon hos små barn.

- Bryster som hovner opp og melk i brystene hos ikke gravide kvinner (Chest; MILK; non-pregnant women** // menses; before** //; during** //; menses; suppressed** // Chest; SWELLING; Mammae; menses; before** //; secretion of milk, with**).

- Hetebølger med svette (Generalities; HEAT, flushes of-, perspiration, with***)

- Avmagring hos sent voksne gutter (Generalities; EMACIATION; pining boys***).

- Som Sulphur krumme skuldre (Generalities; STOOP shouldered**) Også som Sulphur kronisk diaré, diaré i søvne (Rectum; DIARRHOEA; sleep; during**) eller diaré tidlig på morgenen som gjør at pasienten må løpe ut av sengen.

- Hårvekst på ryggen hos barn! I India sier man at all sterk hårvekst på kroppen uansett alder er en indikasjon på Tuberculinum.

- Ringormer!!!! Burnett ga Tuberculinum til alle barn som hadde ringorm hvis det var i ansiktet, se forresten Kent side 1006 et lite avsnitt midt på siden. (Head; ERUPTION; herpes; circinatus* // Face; ERUPTIONS; herpes; circinatus*** //Skin, ERUPTIONS; herpetic; circinate***).

Ifølge Vithoukas er "barber's itch" også en indikasjon på Tuberculinum. "Barber's itch" er en flekk i skjegget hvor det ikke vokser hår. Fremdeles ifølge Vithoukas; erythema nodosum (svære røde smertefulle klumper som vokser på huden, mest på leggene) Lupus erythematodes, som er en dødelig systematisk sykdom med blant annet "sommerfuglutslett" i ansiktet. Vithoukas forklarer at slike pasienter har mange symptomer på Tuberculinum, han nevner noen (alle sammen klare keynotes som vi kommer tilbake til); Utslettet klør, men kløen er bedre av varme, pasienten er overfølsom for kulde, men hvis pasienten kler godt på seg og går ut i frisk kald luft da føler han seg bedre og kan puste lettere særlig hvis det blåser.

Det er like greit å fortsette med hudsymptomene fordi de er egentlig få:

røde, blodfulle fyldige utslett, erytema særlig når utslettet danner en hard utvekst, slike utveksten kan være på størrelse med et egg (Skin; ERUPTIONS; tubercles; purple* //; tubercles; tuberous**). Jeg mener at det er godt dokumentert til og med i skolemedisinen at "rosen" har tilknytning til Tuberkulose, mange "rosen" pasienter får ødem i hele kroppen og i ansiktet. Jeg har hos flere astma barn sett at de er hovne over og under øynene, den hevelsen har ikke gått ned selvom jeg har gitt Kali carbonicum, Apis, Phosphorus, osv. Jeg har etterhvert kommet fram til teorien at hevelsen skyldes astmamedisinen, men nå som jeg studerer Tuberculinum's skjema finner jeg; "eyelids swollen".

Utslettene klør, men modalitetene er de stikk motsatte av Psorinum, for det første er kløen verre av å kløre seg. Kløen er verre av frisk luft (Skin; ITCHING; cold air, in**) og bedre av varme (Skin; ERUPTIONS; itching; heat of stove amel.**// Skin; ITCHING; heat of stove amel.***).

Tuberkulose kan angripe hjernen, og forårsake meningitt, hydrocephalus og lignende, og Tuberculinum har blitt brukt med suksess i slike tilfeller. Og er en gruppe symptomer som roper for Tuberculinum i såvel akutte som kroniske tilfeller; mennesker som ligger og gnir hodet mot puten, som kaster hodet fra side til side, det kan være pga en akutt hodepine, det kan være i forbindelse med epilepsi, det kan være andre grunner som pasienten ikke greier å forklare, det kan rett og slett være en vane (Head; BORES head in pillow*** // Head; MOTIONS of head; rolling head***). Et annet ubevisst symptom som også er knyttet til automatiske bevegelser er at pasienten skjærer tenner i søvne (Teeth; GRINDING; sleep, during***).

Det siste symptom er meget sterke indikasjon for Tuberculinum.

Tuberculinum kan også slå hodet i veggen og det er blitt påført i rubrikken (Mind; STRIKING; knocking his head against wall***), i samme rubrikk kan Millifolium gå opp til 3, og Belladonna opp til 2 grad. Den samme informasjonen kommer fra i rubrikken (Head; KNOCKS head against things***).

Når det gjelder hodepine er det mest pannen som er utsatt, og tidsmodalitetene er de samme som hos Natrum muriaticum, jeg foreslår at du legger til i rubrikken nederst på side 154 (Head Pain; Forehead, in; morning; 10 am- 3pm, Nat-m** Tub**).

Tuberculinum har periodisk hodepine (Head Pain; periodic; every; seven days**// Head Pain; periodic; every; fourteen days**). Som sagt er det pannen som er mest utsatt (Head Pain, Forehead, in; periodic** // Forehead, in, eyes, above; periodical**) Den siste rubrikken er typografisk feilplassert, du finner den helt øverst på venstre side av side 161.

Vi nevnte at Tuberculinum har diaré tidlig om morgenen som Sulphur.

Tuberculinum har også diaré i forbindelse med menstruasjonen, det er faktisk sammen med Bovista de eneste to midler som går gjennom rubrikkene for diaré, før, i løpet av og etter mensen. (Rectum; DIARRHOEA; menses; after**). Men Tuberculinum lindrer også forstoppelse, i motsetning til Psorinum og Calcarea som er glad når de

har forstoppelse, får Tuberculinum mer smerter (Rectum; CONSTIPATION; painful**).

Som Psorinum har Tuberculinum illeluktende utsondringer fra nesen (Nose; DISCHARGE; offensive; fetid; cheese, like***). Som Sulphur er Tuberculinum også utsatt for svarte prikker på huden, hudormer eller comedones som vi sier på engelsk (Face; ERUPTIONS; comedones; ulcerating** //; comédones; chin** // nose, osv). Utslett, kviser og til og med byller inne i nesen (Face; ERUPTIONS; boils; nose; inside** //; pustules; nose; inside**).

Husk at tuberkulose angriper kjertlene, det kan være hvor som helst i kroppen, men halsen er kanskje mest utsatt, kjertlene i halsen blir betente og pussene kommer ut gjennom huden og etterlater varige arr (External throat; SWELLING; cervical glands, suppurative**).

De revmatiske besvær har de samme modaliteter som Rhus toxicodendron. Sterkt begjær for kald melk er felles for begge (Stomach; DESIRES; milk; cold**), felles er også begjær for delikatesser eller som en pasient kalte det; "snadder" (Stomach; DESIRES; delicacies***).

Tuberculinum har en del matbegjær som er felles med Calcarea phosphoricum, og vi skal om et øyeblikk se at det er en del mentale symptomer felles for de to midler (Stomach; DESIRES; bacon** // fat ham** //; meat; smoked***). Tuberculinum har begjær for svinekjøtt, men midlet kan også ha avsky for alt kjøtt (Stomach; DESIRES; pork**).

Revmatisme bedre av varme, verre av fuktig vær, verre i begynnelsen av bevegelsen, bedre av bevegelse, verre av anstrengelse osv.

Kent kjører en parallell mellom Rhus tox og Tuberculinum nederst på side 1006, likheten mellom de to midler er slående. Eksempelvis; (Extremities PAIN; aching; walking, while; amel.** // Extremities PAIN; sore; motion; amel.** sore; Joints; motion, on; amel.***). Tuberculinum får smerter "in the bones" i tibia og i lårene (Extremities: PAIN; thighs; above the knee** // leg; tibia; walking while; amel. **) smerter som om bena var knust (Extremities PAIN; broken, sensation as if, Thigh**). I min praksis har jeg forresten sett Tuberculinum kurere "benhinnen betennelser".

Som Rhus tox får de smerter i håndleddene, for Tuberculinum er det mer en brennende smerte (Extremity PAIN; burning; Wrist**.) Whoooo! Dette begynner å ligne Eupatorium perfoliatum, (Extremities PAIN; aching; Thigh; fever duuring*** // aching; Leg; fever, during*** // aching; Leg; fever, during***). Legg også merke til at Pyrogen. Eupatorium, Nux og Tuberculinum er tenkbare for influensa når pasienten fryser og svetter samtidig (Chill; CHILLINESS; perspiration; with***). Feber med skjelvninger (Fever; SHIVERING; uncovering, from***). Men Tuberculinum er det eneste som får smerter i øynene når han har feberfrysninger (Eye; PAIN; sore; chill, during**). Øresus ved feber er også typisk (Ear; NOISES in; fever, during**) og stivhet i ryggen (Back; STIFFNESS; chill, during**)

Igjen som Rhus tox., betennelser i irisen (Eye; INFLAMMATION; iris; tubercular*) og akkurat som Rhus tox, alt er bedre av bevegelse bortsett fra smerter i øynene som blir verre av bevegelse (Eye; PAIN; turning;

sideways*** // Eye; PAIN; pressing; turning eyes agg.* // Eye; PAIN; sore; moving; eyes***).

Svette om natten og påfølgende utmattelse er også utpreget (Perspiration; MIDNIGHT; after*** // Generalities; WEAKNESS; perspiration, from; night***). Som forventet er Tuberculinum et middel med pustebesvær, men det pleier ikke å slå gjennom ved repertorisering, vennligst kontroller at du har lagt til Tuberculinum i tredje grad i rubrikken (Respiration; ASTHMATIC, children***).

En keynote for Tuberculinum er at de vanligvis er temmelig bleke, men at de får farge i ansiktet om ettermiddagen (Face;DISCOLORATION; red; afternoon***). Kent gir en kort beskrivelse av de respiratoriske symptomene nederst på side 1005 og øverst på neste side. Det viktigste er; verre av å ligge, verre av varme rom, bedre av frisk luft, bedre av å gå i frisk luft særlig hvis det blåser. Behov for å puste dypt. Slitsom tørr hoste selvom det er surkling i brystet.

I det hele tatt kan man bare understreke en gang til at Tuberculinum er bedre av bevegelse (Generalities; PAIN; sore; motion, on; amel.** // Generalities; WALKING; fast amel.***).

Og som Psorinum verre før storm og uvær (Generalities; LASSITUDE; stormy weather**).

Ja! nå har vi bare igjen de mentale indikasjoner. En engelsk dikter ved navnet Edna st Vincent Millay skrev;

"I burn my candle at both ends".

"It will not last the night."

"But ah my foes and oh my friends,"

"it burns a dazzling light."

"Jeg brenner mitt stearinlys i begge ender. Det varer nok ikke hele natten, Men ah mine fiender og oh mine venner, det brenner med blendende lys".

Tuberculinum vet av instinkt at miasmaen kommer til å ta ham igjen og føre ham til en tidlig grav, det gjelder å nyte livet den korte tiden man har. Det er ikke at det haster i dagliglivet, det kan være ganske rolig, det er mer at "de vet ikke hva de vil, men de vil ha det nå!" "De vet ikke hva de har, men det er ikke bra nok".

Punkperioden ble startet av en mann ved navn Jimmy Rotten, hans gruppe "Sex pistols" laget en plate som rystet verden, de skjelte ut den engelske dronningen og hakket på EMI, de skapte en musikkstil som fremdeles har mange tilhengere, og de startet en klesmote som fikk mormor til å besvime. Teksten på en av låtene begynner slik:

"I donno what I want"

"But I know how to get it"

"I'm gonna destroy!"

"I wanna be an A-nar-kist"

Energien de viste på scenen og på platen er enorm, et bråk uten like, total forvirring, ustanselig bevegelse, en kaotisk rytme og et maskingevær tempo som savner sidestykke. De kom uten varsel, eksploderte en kort sommer, ga ut en plate som man enten må hate eller elske, og forsvant uten et spor. (Mens jeg nevner Popmusikk og midler har jeg ofte tenkt at J. Lennon representerte Causticum mens Mc Cartney får meg til å tenke

på Lycopodium). Men Sexpistols det er Tuberculinum. Jeg mener ikke alle punkere, jeg sikter til evnen til å gi alt, Right now!, som om det ikke fantes noen dagen derpå.

Det ligger hos Tuberculinum en følelse av at "dette her er ikke nok, livet må bestå av mer". De kan ikke akseptere at livet skal være kjedelig, de vil heller ødelegge alt frem for å være middelmådig fornøyd. De kan banne og skjelle ut folk, men det finnes intet hate (Mind; ABUSIVE* // Mind; CURSING). De kan knuse og ødelegge alt (Mind; DESTRUCTIVENESS**) men de er ikke grusomme, de er ikke en gang misfornøyd, det er bare det at de ikke skjønner at det skal være bra nok. Hvordan kan du sette pris på det her? Se, nå knuser jeg det, du må skjønne at det er null verdt, Våkne opp mann! vi må finne noe bedre enn dette!

Ikke en gang hos Sexpistols finner man ekte hat, det er bare noe de gjør, super holligan helt sikkert, men det er aldri snakk om å drepe eller skade mennesker. De vil bare ødelegge materiell ting og moralsk verdier, absolutt alt som gir oss trygghet fordi de vil LEVE!

Det hadde kanskje ikke vært så dumt å ødelegge alt og begynne igjen på nytt, kanskje det finnes en bedre måte å gjøre tingene på, vi hadde kanskje vært lykkeligere da!

Slå opp rubrikken (Mind; HOPEFUL**)

Det er noe romantisk ved Tuberculinum, de føler seg ikke hele, de mangler noe, det er ikke nok, samtidig er Tuberculinum en av de få store midler som ikke har illusjoner, Tuberculinum som Natrum sulphuricum, er ikke i en eneste av de Delusions rubrikker, men Tuberculinum, i motsetning til Natrum sulphuricum, er ikke i en eneste Dream heller.

Vithoukas forteller i "Talks on classical homeopathy"; "Jeg husker et barn, 12 år gammel, som kom med moren. Det var egentlig moren som hadde problemer. Hun sa "Jeg greier ikke å håndtere dette barnet lenger. Hun er så slem og hun oppfører seg som om hun prøver å ta livet av meg." Det er helt utrolig hva den moren måtte gjennomgå på grunn av barnet. Barnet ville aldri la moren slappe av et eneste minutt. Så snart barnet så at moren slappet av eller koste seg, gjorde hun noe slem, knuste et eller annet som moren var mest glad i bare for å skape oppstyr. Barnet fikk raserianfall eller skrek pga smerter her eller der hver gang moren prøvde å hvile. Situasjonen var slik at moren ikke kunne forstå hva som var galt med ungen, kunne ikke forstå hva hun ville. Hvis moren prøvde å resonnerer med barnet, låste barnet seg helt og ville ikke kommunisere. Barnet visste faktisk ikke hva hun ville. De hadde diskutert dette mange ganger, så barnet visste om dette. Alt dette ble fortalt til meg mens barnet satt der. Hun bare stirret på meg uten å reagere. Barnet var 12 år gammel og satt der og hørte på alt det gale hun hadde gjort og hadde ingen som helst reaksjon. Jeg spurte henne hvorfor hun gjorde dette, men hun visste ikke. Det er et faktum, hun visste ikke.

Det er en slags misnøye, de vil ha noe annet, men vet ikke hva. Det er det samme når de blir voksne. De er ikke tilfreds med situasjonen slik som den er, de vil ha forandring, reise bort".

Kent berører det samme emnet, på side 1003, 12. linje "han har en konstant lyst på forandring, lyst til å reise, en kosmopolitisk innstilling, en veldig sterk del av dem trenger Tuberculinum"

Kosmopolitisk betyr noe som har mange nasjonaliteter, noe som tilhører verden (Mind; TRAVEL, desires to**). Calcarea phosphoricum er hovedmidlet i siste rubrikk og det midlet får også tre poeng i rubrikken "Discontented" hvor Tuberculinum savnes helt. Det er en nyanse her, Calcarea phosphoricum er ikke fornøyd med det de har, de vil sutre og klage og vil vekke her ifra, Tuberculinum liker seg ikke her fordi han føler seg dratt til et annet sted, det er et sug, en lengsel, en drøm, særlig en drøm om noe uoppnåelig. Det er noe vakkert hos Tuberculinum, selv om det er selv og destruktiv så er det samtidig noe der som er...som er...Jeg finner ingen andre enn

Romantisk!

For eksempel hvis et Chamomilla eller Belladonna barn, Medorhinum hva vet jeg, hvis de knuser den vasen du er mest glad i er det for å skade; de vill se på deg med et slemt blick, de vil kanskje le når de ser din reaksjon; de er "jævlige". Tuberculinum knuser vasen fordi de vil at du skal slutte å være så glad i en "dum" vase og heller bli glad i noe annet mer verdifullt som for eksempel Jeg vet ikke hva! Men det må være noe som er hvert å leve for!

For Tuberculinum er det å knuse et mål i seg selv (Mind; BREAK things desires to**)

Nå, den "desire to travel" behøver ikke å være bokstavelig, det kan være at de skifter jobb veldig ofte, eller at de har hatt mange forskjellige venner over en kort periode, eller en lang liste av kjærester. De kan være veldig flinke, tilpasser seg lett til nye omgivelser, er vellykkede, men så snart alt er under kontroll, at tingene begynner å gå bra, at rutinene er etablert, da vil de vekke. Må ha forandring. (Mer om det når vi snart skal prate om Carcinosisin).

Det finnes enorme mengder av emosjoner hos Tuberculinum, et bunnløst behov for å nyte livet og oppleve mest mulig, det finnes ingen fred og hele tiden, som Mick Jagger sier:"I can't get no ... Satisfaction!". Det engelske ordet for tæringssyke er "consumption" som best kan oversettes til norsk med "forbrenning". Det er noe inne i disse menneskene som brenner dem opp.

En japansk selvmordspilot, som fløy rett på et amerikansk hangarskip,
heter; KAMIKAZE

Og på mange måter lever Tuberculinum livet som en Kamikaze

Burnett avslutter sin bok slik "Nå, min lille bok, gå fram og fortell alle som vil høre på, at takket være arbeidet til Paracelsus, Fludd, Lux, Hahnemann, Hering, Pasteur, Swan, Berridge, Skinner, Koch og mange flere at tæringssyken og tuberkulosen er kommet på listen av kurerbar sykdommer. Men til slutt, og for siste gang, må midlet aldri gis via injeksjon; det må gis i høy, høyere, og i den høyeste potens, og dosene må gis med lange intervaller.

Til de som bare kan bruke lavpotenser sier jeg;

Fingrene av fatet!!

MEDORRHINUM.

(Mind; WILDFEELING in head**)

Medorrhinum er laget av gonoré-virus, men det behøver ikke å være noe bevis for gonoré smitte, hverken hos pasienten eller i slekten, før du kan anvende midlet, bruk Medorrhinum som hvilket som helst annet middel; på grunnlag av symptomene.

Disse pasienter føler at de har mistet kontroll over det som foregår opp i deres hode, det er ikke impulser, det er et mangel på kontinuitet, et mangel på konsentrasjonsevne, dårlig hukommelse og et mangel på tidsbegrep.

Særlig hos barn kan Medorrhinum minne om Tuberculinum, begge kan være helt umulig, destruktive og slemme, begge kan slå både foreldre og lekekamerater. En forskjell er at det går ikke an å tilfredsstille en Tuberculinum, mens Medorrhinum kan vise overraskende skifte i humør når han får det som han vil. Ekstreme humørsvingninger er betraktet av mange som en vesentlig del av midlet.

Jeg håper at jeg ikke gir inntrykk av at jeg mener at alle barn som slår er enten Tuberculinum eller Medorrhinum. Kent's rubrikk "STRIKING; children, in" gir faktisk bare Chamomilla og Cina, begge disse midler er konstant sinte og irritable, ofte er det på grunn av fysisk smerte, de er grinete og lunefulle; vil ha ditt og vil ha datt, og når de får det så vil de ikke ha det allikevel. Belladonna og Stramonium kan også slå, men det er mer i raseri, da sparker de, biter og spytter; se " KICKS" og "SPITS". Iodium og Tarentula slår også, de er hyperaktive og slår plutselig, det kan være helt uten grunn, uforutsigbar.

Pulsatilla kan også slå søsken som hun er sjalu på, men da er Pulsatilla mer sleip og prøver å late som om det er et uhell, "Unnskyld jeg mente ikke å slå deg i hodet med spaden min".

Calcarea er veldig sta og kan slå hvis de blir forstyrret eller hvis noen kommer i veien for planen deres.

Noen Sulphur kan slå når de blir sta, men de er mer aktive enn Calcarea, Sulphur kan slå når de ikke får viljen sin; "Mamma kan du leie en video, Nei gutten min. Hvorfor ikke. Fordi vi ikke har penger til sånt. Slem Mamma !"og vlam! et spark i leggen. ,

Lycopodium kan være veldig sint når han våkner "KICKS; child is cross, kicks and scolds on waking" ellers kan han slå både foreldre og lekekamerater for å få makt, men Lycopodium slår bare de lekekameratene som er mindre og underkaster seg de som er større.

Helt annerledes er det hos Tuberculinum og Medorrhinum som begge to kaster seg i full vigør på barn som er mye større. Det er de tre siste midler som i min praksis har fungert best på barn som skriker, slår og biter foreldrene i løpet av intervjuet.

Arild Sunde har fått resultater med et lite middel som heter Gallic acid for et barn som var ganske snill, men som plutselig fikk utrolige anfall med banning og raseri med slåssing og biting alt mulig, disse anfall kom helt uforvarende og forsvant lik fort. Platina kan også være grusom mot foreldrene, men jeg tror ikke at de slår, det er mer en kald front og stygge

ord. Men hovedmidlet for stygge ord hos små barn, særlig ord relatert til kjønnsorganer og kroppsekskrementer, burde vel vær Hyoscyamus.

En ekte Tuberculinum på sitt verste er helt umulig å tilfredsstille, han vil ha noe annet, og den beste måten å få noe annet på er å ødelegge det man har, man må lage plass til noe nytt, det er dynamismen bak anarkiet. For Tuberculinum er destruksjon et mål i seg selv.

Det er annerledes med Medorrhinum, det de leter etter er spenning, og ingenting er mer spennende enn det som er forbudt, jeg spekulerer kanskje litt my her, men jeg føler at målet for Medorrhinum er å bli straffet. Man har ofte sett at Medorrhinum aksepterer en straff hvis den er hard nok, det er nesten noe masokistisk hos Medorrhinum.

Han er tiltrukket av det som er forbudt.

For Medorrhinum er en regel eller lov noe som bare er til for å bli bruddt, de prøver alltid å gå over streken bare for å se hva som kommer til å skje. For eksempel hvis du sier til gutten, "Ikke spark ballen på vinduet, det tåler ikke det; det blir knust." Da tenker Medorrhinum; "Nei, det tåler litt til tror jeg, og forresten hva hender når vinduet blir knust". De er fullstendig urimelig, de kan aldri lære noe uten å ha prøvd det selv. Medorrhinum er veldig tiltrukket av natten og som voksen og er hva vi kaller et nattmenneske. Natten er ulovlighetenes område.

En ting som er sikkert er at Medorrhinum er sterkt underrepresentert i repertoret. Jeg husker et filfelle med en dame som kom for astma.

Hun var meget rastløs, særlig føttene var i stadig bevegelse. Hun var også plaget av magesmerter (det viste seg å være stomach), hun sa at det stikker som kniver, så sa hun at det var som om magen var en nålepute "det eneste som hjelper er å reise meg og bøye meg dobbelt."

Så begynte hun helt uanmodet å prate om sexliv sitt, hun hadde hatt mange, mange kjærester og hun sa at hun tenkte på sex hele tiden; "Jeg kan sitte på bussen og jeg begynner å tenke på hvordan det hadde vært å ha sex med han som sitter der borte. Jeg kan fantasere sånn lenge til jeg blir helt svett."

Jeg tenkte til meg selv: "Ufta! hva gjør jeg nå!" Da la hun plutselig til "Jeg fryser ofte på vortene, og det plager meg". Jeg visste at kjæresten satt på venteværelset og det var jeg svært glad for.

Etter at hun var reist begynte jeg å repertorisere og det var en del Medorrhinum der. Blant annet; ikke bare bedre, men helt bra ved sjøen (Generalities; AIR, seashore, amel*), hosten bedre av å ligge på magen (Cough; LYING; abdomen, on, amel**) og ikke minst kalde brystvorter (Chest; COLDNESS, mammæ, nipple*).

Men poenget mitt er at rastløse føtter viser ikke til Medorrhinum, og det var et virkelig sterkt symptom. Smerter i stomach som nåler, fant jeg ikke en gang rubrikken for, og Medorrhinum er ikke antydnet i rubrikken (Stomach, PAIN, bending double amel.) Medorrhinum er heller ikke i (Mind; THOUGHTS; intrude, sexual).

Jeg åpnet Allen's Keynotes og med en gang ble oppmerksom på følgende setning; "Intense restless and fidgety legs and feet".

Jeg gikk videre til Materia Medica og fant at det første Allen sier om Stomach er; "Sensation in pit of stomach as of a paper of pins that

seemed to force themselves through flesh, causing her to rise and double up and scream; pins seem to come from each side." Jeg begynte å bli ganske sikker på midlet og så husket jeg at hun bet negler, og jeg tror det er Morrison (1988) som sier "Biting nails + Asthma = Medorrhinum".

Bare dette ene tilfelle her viser at det som står i Materia medica er pålitelig, fordi Medorrhinum hjalp denne damen, men Kent var så forsiktig at han holdt mye igjen. Det vil si at det som står i repertoriet er helt sikkert blitt bekreftet før Kent våget å bruke det i repertoriet. Når du ser at Medorrhinum står i 20- 30 % av de rubrikker du har valgt burde du sjekke i Materia medica om ikke Medorrhinum dekker hele tilfellet.

"Wildness in the head" er veldig sentralt for forståelsen av midlet. De er veldig ustabile og gjør alt til det ytterste, de sprenger grenser i alle retninger. De er ekstreme i alt, de kan være ekstremt slemme og harde og ekstremt snille og følsomme. Det kan være hos to forskjellige pasienter, men det kan også være hos en og samme pasient, til og med på samme dag.

Som regel er de fleste Medorrhinum veldig åpne og direkte, fulle av energi, og de kan lett forveksles med Sulphur eller Phosphorus, særlig hos barn. Men barnet kan også være meget sjenert og innestengt, vanskelig å få kontakt med, nesten tilbakestående. Den siste typen er veldig hard mot familien, men er til gjengjeld ekstremt glad i dyr. Hvis de har en hund eller et marsvin for eksempel da blir de unaturlig opptatt av dyret. Meget snill mot dyret, men i neste øyeblikk kan de bite ham i halen eller stikk ham i øyet med fingeren.

"Dr. Jekyll and Mr. Hyde".

Medorrhinum har felles med Sulphur at de er egoister (Mind; SELFISHNESS*), men Sulphur er stort sett mer ærlig mens Medorrhinum kvier seg ikke for å lyge eller jukse.

Ikke overraskende, når man tenker på midlets opprinnelse (gonore), er Medorrhinum ekstremt opptatt av sex. Dette kommer ikke fram i Materia Medica. Vithoukas sier nesten ingenting om dette i "Stolen essences", men han beskriver det ganske godt i "Talks on Classical Homeopathy". Her ser vi også alt det ekstreme og det ulovlige, utroskap, homoseksualitet osv. Masturbasjon i alle aldrer, hos barn, og hos små barn overraskende vellykket og langvarig ereksjon, Tuberculinum har akkurat det samme. Disse barna er uforskammet og meget stolte over utstyret sitt og viser det fram i forsamlinger til foreldrenes store forskrekkelse. Tilfellet om damen på bussen som jeg fortalte om, er i følge Vithoukas helt typisk for Medorrhinum. Det er, her igjen, "The Wildness". En mangel på kontroll, og seksuelle tanker dukker opp når og hvor som helst i løpet av dagen.

Jeg har problemer med å få til en kontinuitet i presentasjonen av dette midlet, jeg blir nødt til å ramse opp en del symptomer for å se hva det leder til.

I motsetning til Tuberculinum er Medorrhinum full av "Delusions". Dyr er ofte et sentralt emne hos Medorrhinum, de er ofte ekstremt glad i dyr, det hender at de gir all sin kjærlighet til dyr samtidig som de er kalde mot mennesker, som sagt tidligere kan de også være grusomme mot dyr.

Jeg tror det var Morrison som fortalte om et tilfelle med en stor kraftig Macho-mann. Morrison spurte ham om han hadde noe forhold til dyr og han svarte "Nei det går bra det", så spurte han om han noen gang hadde eid et dyr og om det hadde ført til problemer "Jeg har hatt fire hunder, intet problem", "Fire hunder?, samtidig eller" - "Nei en om gangen, da de ble for store skjøt jeg dem".

Så Medorrhinum kan være meget hard, følelsesløs, men på den annen side kan de også være ekstremt følsomme, det kan være hos to forskjellige pasienter, men kan også forekomme hos et og samme menneske.

Når to slike motsatte egenskaper foreligger hos den samme Medorrhinum pasienten ser vi at de svinger fra det ene ekstreme til det andre uten mellomrom.

Medorrhinum har (Mind; DELUSIONS; animals, of*) og som Phosphorus ser de ansikter som stirrer på dem fra alle hjørner (Mind; DELUSIONS; faces, sees; wherever he turns his eyes, or looking out from corners* // Mind; FEAR; creeping out of every corner, of something*), også som Phosphorus ser de ting som krabber over gulvet (Mind; DELUSIONS; rats, sees; running across the room*).

En pasient, som nettopp jeg hadde spurte om han være mørk rede, sa: "Nei, men jeg liker ikke at folk stirrer på meg." Etter at jeg hadde spurte hva han mente med det sa han; "Jeg har et veksted hvor jeg skrur på motorsykkelen min. Om vinteren trenger jeg my lys og jeg føler at det er alltid noen som står i mørket og stirrer på meg."

Selv om det er få som innrømmer det, trur jeg at den føles er mer utbredt enn det man skulle tru. Jeg kjenner mange folk som passer alltid for å trekke for gardinene om det bor på første etasjen, men som vil aller helst bo høyt opp hvor ingen kan titt in gjennom vinduene. Men enda føler de at det sikkert noen der med skikker.

Det finnes også et godt marked for det som kalles "sol filmer", angivelig fordi det stopper UV-stråler, men som samtidig hindrer at man ser inn samtidig som man kan se ut. Og hvorfor trur du at skandale aviser selges som varm brød hvis ikke det er fordi folk elsker å titt inn i andres privat liv. Det finnes et slags linje, et skille og Medorrhinum kan falle på begge sider av den linjen så vi ser at de kan være ekshibisjonister, gå med trang pirrende klær, gjennomsiktig klær eller helst nesten ikke klær i det hele tatt.

Som Phosphorus er de synske; (Mind; CLAIRVOYANCE*) og Materia Medica nevner: "news coming to her seems to touch her heart before she hears it." (de blir rørt av nyheten før de får høre dem). Det er hva man kaller "anticipation", igjen fra Materia Medica: "Is always anticipating, feels most matters sensitively before they occur and generally correctly." (får en foransvarsling av ting før de skjer og det viser seg som en regel å skje slik som de har varslet."

De hører stemmer (Mind; DELUSIONS; voices, hears*) og jeg har hørt flere pasienter se at stemmene roper på dem, med deres navn. Fra Materia Medica; "Persons come in, look at her, whisper, and say "come"". (Noen kommer, ser på dem og visker "kom"). Det kan gå så langt som hos Alumina og de opplever at alt er uvirkelig (Mind; DELUSIONS; unreal, everything seems**).

Som en del andre midler føler de at det er noen som står bak dem, for en del midler blir dette til en redsel om at det er noen bak dem; (Mind; DELUSIONS; people; behind him, some one is* // Mind; FEAR; behind him, that someone is*), men Medorrhinum går enda lengre og de føler at noen stryker dem på nakken (Mind; DELUSIONS; hand; felt a delicate, smoothing her head*). Andre ganger kan de føle at det må være en insekt eller noe som krabber opp på håret fordi de føler at håret så vidt rører på seg.

Medorrhinum er ikke noe rolig menneske; det er en storm som foregår oppe i hodet deres, og midlet har en god del mentale symptomer felles med Argentum nitricum.

Begrepet "anticipation" som vi bruker for mennesker som gruer seg på forhånd er et slikt felles symptom, Medorrhinum fortjener tredje grad i de to første av følgende tre rubrikker; (Mind; ANTICIPATION, complaints from*** // ANXIETY; anticipating an engagement*** // ANXIETY; time is set, if a*).

Som Argentum nitricum har lett for å hisse seg opp, og når man ser på rubrikkene kan man lure på om ikke Medorrhinum er bedre enn Argentum nitricum for nettopp eksamensskrekk; (Mind; ANXIETY; anticipating events, when* // ;mental work, from* // ;reading, while* // ;writing, while*). Medorrhinum er også tenkebar for "jernteppet" når man blir helt gal fordi man føler at hjernen ikke fungerer (Mind; WORK; seems to drive him crazy, owing to the impotency of his mind*).

Begge midler er veldig stresset og stressende (Mind; HURRY***), av de to er Medorrhinum kanskje den som lar seg mest stresse på grunn av ubetydelige småting, bagateller (Mind; EXCITEMENT; trifles* // Mind; IMPATIENCE; trifles, about**). Argentum nitricum er heller ikke kjent for å bite negler som er veldig markert hos Medorrhinum.

Reaksjonen på trøst er også annerledes, Argentum nitricum, særlig kvinner kan ta imot trøst, oppsøker trøst og er bedre av trøst, mens Medorrhinum kan bli verre av trøst, og midlet er kjent for ikke å like å bli tatt på: (Mind; TOUCHED; aversion to being**).

Kent nevner dette på slutten av det første avsnittet på side 727; han bruker uttrykket "en rapport ", som er fransk og betyr noen som du har et forhold til, en etablert kontakt. Kent sier også "garment or lock of hair", som betyr klær eller hårlokk, jeg kan prøve å forklare. Det verste for Medorrhinum er, for eksempel, å sitte på bussen i setet nærmest midtgangen og å måtte føle at han kommer i kontakt med jakken til alle som går forbi. Enda verre er det å stå i midtgangen og at en dame må skvise seg forbi ham slik at han får håret hennes i ansiktet. Det er ikke så fjernt fra hva vi ser hos Sulphur; en slags "disgust". For Sulphur er det mer generelt, men kanskje mest med vekt på lukten, hos Medorrhinum mest berøringen, særlig lett berøring, bare så vidt.

Skall fortelle en ting om Medorrhinum som jeg mener er riktig, men som jeg ikke kan bevise og det er at de hater fluer.

Virkelig hater fluer.

De blir gall av fluer.

Nå det finnes mange god grunner til å hate fluer og Arsenicum kunne ha nevnt 10 av dem før han står opp om morgen, men det er ikke på grunn av skitt og smitte og bakterier at Medorrhinum hater fluer fordi fluer er egentlig meget renselig: de vasker seg hele tiden, kan ikke en gang

fly om det har støv på seg. Nei hos Medorrhinum er det fluer som lander på huden og det er helt motbydelig når de krabber og skiller og så vidt kommer i kontakt. Det kan også være fluens "Wild" bevegelsen, hastigheten, uforutsigbarheten.

Hukommelsen er betydelig svekket hos Medorrhinum, de kjenner navn og telefonnummer, glemmer hva de har lest eller andre fakta, mens de samtidig beholder en god hukommelse for ting som har skjedd; de beholder stedsans og en type billedlig hukommelse. De kan for eksempel sitte i en drosje og kjøre forbi en benk midt i byen, når de ser benken husker de plutselig at de satt på den benken en sommer for 17 år siden. Men de samme menneskene kan samtidig ha slike enorme hukommelsesproblemer at de ikke greier å huske hva de selv heter (Mind; FORGETFUL; name, his own**).

En annen ting som er veldig typisk for Medorrhinum er at de stopper opp for et par sekunder midt i en setning. Det som skjer er at.... hjernen finner ikke det neste ordet. Det kan også.... forekomme at ... det kan være ganske irriterende å høre på. Iblant for å unnskyldes at de ikke finner det neste ordet bruker de et annet i stedet. Hvilket som helst ord, det første ord de finner på og fortsetter å improvisere med utgangspunkt i det siste ordet de kom på. Iblant er det gjort med en slik sikkerhet at du begynner å lure på om det er deg som ikke greier å følge med på hva de prater om. De kan se deg rett i øyet og uten å blunke si noe så usammenhengende som "Mens jeg ventet på bussen for å dra på ... kino, har du sett den siste filmen med Rambo som.. du må ikke spise blåbær fordi du får diare av det". Det er ikke som Lachesis som skifter emne stadig vekk og ikke har tid til å avslutte setningene sine fordi han har så mye å si, hos Medorrhinum er det fordi han har glemt hva han prater om og han bløffer videre i håp om ingen vil oppdage det.

I begynnelsen er det bare korte episoder hvor hukommelsen sporer av, men det kan faktisk bli så galt at midlet kan forveksles med Alumina; (Mind; CONFUSION; identity, as to his* // Mind; UNREAL, everything seems**). Begge disse midler har problemer med tidsbegrep (Mind; MISTAKES; time, in; confounds present; with past*). Cannabis indica går også gjennom de tre sistnevnte rubrikker og Cannabis, siden det er et forbudt stoff, er noe som Medorrhinum er sterkt tiltrukket av.

Et typisk eksempel på dette mangel på tidsbegrep som er typiske for både Cannabis og Medorrhinum er at de føler at noe som skjedde for en halvtime siden må ha skjedd for minst et par timer siden. (Mind; TIME; passes to slowly**). De kan være ganske slitsomt å ha slike småbarn, fordi før de har lært klokka selv spør de "Mamma, hva er klokka" og fem minutter etter "Mamma, hva er klokka nå".

De generelle symptomer for Medorrhinum er viktig.

Først forbedring om natten. De er den type mennesker som står opp trøtt og må slite seg gjennom hele dagen og våkner til liv først seint på kvelden. De sliter seg gjennom dagen med slurvete tanker og pessimismen, men blir skarp og full av ideer om natten (Mind; EXHILARATION; night**).

Som regel er alle symptomer bedre om natten og verre om dagen, et viktig unntak her er magen (Stomach; PAIN; night; 2 a.m.***). Medorrhinum er sammen med Aurum et av de midler som passer for folk som plutselig livner til etter midnatt.

Det er natt mennesker. Men i motsetning til Aurum som vil helst var alene for å gruble, vil Medorrhinum ha selskap og fest og moro og alt som ikke er tillat.

Når revmatisme er ledsaget av hevelser i leddene blir smertene verre av bevegelse, men når det ikke forekommer hevelser da er smertene bedre av bevegelse, og som Rhus toxicodendron er de også bedre av varme og verre av fuktig luft. Medorrhinum er ikke nevnt for ishias men midlet kommer fram i en del av de rubrikkene som beskriver symptomene (Back; PAIN; sacral region, extending, down legs** // Extremities, PAIN Hip; extending, downwards**).

Burnett brukte en form for Medorrhinum, som Burnett av ett eller annen grunn kalte for Glinicum selv om det egentlig er det samme midlet. Han sier om Glinicum "Det er stort sett en venstreside middel. Glinicum har visket bort halvparten av alle de ishias tilfeller som kom til meg" og han legger til "What a record!".

Det kan du si!

Jeg skal huske på det!

Og jeg har husket på det. Og jeg har brukt Medorrhinum, med glimrende resultater, for, ikke bare for ishias på venstre siden, men også alle slags smerter som stammer fra korsryggen eller hoftene og sprer seg nedover leggen.

Medorrhinum er stort sett varme, men tåler ikke kulden og har lett for å bli forkjølet og når de blir forkjølet får de masse gull-grønn guff i nesen og særlig bakerste i halsen. Jeg husker forresten en 45 år man som besøke meg fordi han hadde det han kalt allergi som satte i halsen og forårsaket slim som rente nedover og gjorde at han kremtet nesten ustanselig. Den mannen fortalt meg helt uanmeldt at han hadde fått gonore da han være ung; "Jeg gikk my på bordel i en period." Han bare sa det mens vi pratet om noe annet og det stemte ikke med resten av bildet. Han kurert gonore med antibiotika, men kunne ikke bekrefte at det være deretter at slim i halsen begynte. Han hadde hatt det i minste 20 år, i hvert fall, og det hadde blitt verre i det senere tid. Når jeg sier at han kremter er det en underdrivelse fordi det være mer at han brakke seg som om han hold på å kaste opp. At han nevnte gonore på den uventet måte, og nevnte det aldri igjen, fikk meg til å tru at han koblet det til "allergien" på en ubevisste måte. Så jeg ga ham Medorrhinum, ikke som første middel, men ganske snart, og han ble bra, men det tok et helt år.

Så sluttet han å kom. 6 år sener fikk jeg høre at han hadde blitt operert for prostatat kreft.

Etter den episoden har jeg lagte merke til at nesten samtlige av pasienter som jeg har gitt Medorrhinum til har, etter 2-3 uker, utviklet voldsomt mengder av slim i halsen. Det varer ikke lenge, kanskje en uke, så blir det bort igjen. Very strange!

Ja, så Medorrhinum, selv om han ikke tåler kulden er stort sett meget varm av seg. De kan bli veldig varme i håndflatene og fotsålene, og det sies at de ønsker at føttene blir utsatt for frisk luft som for eksempel foran en vifte. En kollega fortalte at en av hans pasient sa at han elsket å ta av seg skoene og ha føttene ut av vinduet mens han satt i bilen (Extremities; FANNED, wants hands and feet***).

Midlet er i den mye anvendte rubrikken (Extremities; UNCOVER; feet***) og huske at den rubrikken burde krysses med (Extremities, HEAT, Foot, burning, uncovers them***). Se også en subrubrikk av Foot (sole; uncovers them). En informasjon jeg har fått fra flere pasienter er at de elsker å stå barbert på et kaldt kjøkkengulv. Økt følsomhet kombinert med varme eller rett og slett smerter i fotsolen er en keynote for midlet (Extremities; SENSITIVE; Foot; sole***). Det er pga den kombinasjonen at Medorrhinum kan ha meget rastløse føtter, særlig om natten når han prøver å sove opplever han at fotsålene brenner og kiler.

Jeg tar som en selvfølge at dere forstår at Medorrhinum er første middel for plager som følge av undertrykt gonore (Female Genitalia; INFLAMMATION; Ovaries; suppressed gonorrhoea, after*** // Rectum; DIARRHOEA; suppressed gonorrhoea, after***). Legg særlig merke til at revmatisme ofte kan komme etter slik undertrykkelse (Extremities; INFLAMMATION; Knee; suppressed gonorrhoea*** //; SWELLING; Knee; gonorrhoea, after** // Pain; LEG; rheumatie; gonorrhoea, after*** // Pain; ANKLE; suppressed, gonorrhoea, after**). Medorrhinum's effekt i slike tilfeller er at gonore utsondringen kommer på nytt, løper sin gang og forsvinner av seg selv.

Hvilket kobling gonore har til magesekken vett ikke jeg, men det kan være verdt å notere seg at Medorrhinum har kurert voldsom smerter i magesekken, smerter som er så voldsom at de danner mistanke om at det finnes et åpen magesår eller noe slik, men når man foreta en gastroskopi finner man ingen som helst strukturell endringer. Det eneste andre middel som sammen med Medorrhinum i fett type i rubrikken (Stomach, PAIN, violent***) er Bismuthum, et meget sjelden brukt middel, som er indikert nettopp når man finner strukturell endring som for eksempel kreft.

Klart nok, magesekke smertene hos Medorrhinum, kan ha noe med sin matvanner eller drikk vanner fordi de kan, overraskende nok for Medorrhinum som ellers er best om natten, komme klokka 2 om natten (Stomach, PAIN, night, 2 AM***). Fordi det er nemlig så, at Medorrhinum er veldig glad i alkohol, særlig øl: (Stomach; DESIRES; alcoholic drinks; ale**), men de tre store mat keynoter er...

1- Først; begjær for appelsiner (Stomach; DESIRES; oranges*) personlig regner jeg med mandariner osv i samme slengen, de fleste av oss er glad når mandarin sesongen begynner og vi spiser gjerne et par stykker, Medorrhinum stapper i seg mandariner til han ikke kommer seg opp fra stolen; 3-4 kilo på en gang.

2- Neste, begjær for grønn eller umoden frukt (Stomach; DESIRES; fruit; green**). En kolleg av meg sier at når han mistenker Medorrhinum han pleier alltid å spør om de gikk på epleslang da de være ung.

3- Og sist, men ikke minst, begjær for iskuber; de rapper iskuber fra kjøleskapet og sitter og kraser dem mellom tennene (Stomach; DESIRES; ice**).

Medorrhinum er også veldig tørst og det kan forklare at de er glad i iskubber, men flere pasienter har fortalt meg at det er fordi det brenner i munnen at de elsker iskubber.

Men begjær for iskubber er ikke nok for å gi Medorrhinum, det finnes flere som har det samme, blant dem et middel som er temmelig på sin egen måte: Veratrum album.

Medorrhinum, men også Natrum sulphuricum, er noen av de midler som jeg har sett fjerne bleieutslett hos spedbarn nesten over natten. Det kommer ikke fram i repertoret, men er nevnte i Materia Medica. "Fiery red rash developing about anus in babies".

Igjen som Natrum sulphuricum og Thuja er medorrhinum et av hovet midlene for myke vorter (Skin; EXCRESCENCES, condylomata***// bleeding* // moist // offensiv*). Ellers er ikke Medorrhinum store for vanlig vorter bort sette fra når de vokser på stilk (Skin; WARTS, pedunculated**).

Medorrhinum i alle aldre kan få diaré, men mest typisk er forstoppelse, og keynoten her er at de bare kan bæsje hvis de lener seg bak over (Rectum, CONSTIPATION; lean far back to pass a stool, must**).

Jeg har brukt Medorrhinum, med varierende suksess, for astma hos barn når jeg hører at de sover på knærne og albue (Sleep; POSITION; knees; on; with face forced into pillow***). Jeg har inntrykk av at det ikke er en så uvanlig stilling for spedbarn og jeg synes at symptomet har vært desto mer pålitelig jo eldre pasienten har vært, men enda for å unngå at dere bruker midlet med altfor stor iver på grunnlag av det symptomet alene, vær snill og legg til i rubrikker, Medorhinum i tredje grad, og Calc-p., Carc., Lyc., Phos., Sep., Tub. i først grad.

Derimot, når det gjelder hosten har vi et meget pålitelig symptom.

Det er en tørr hoste samtidig som det er mye slim i brystet og du kan høre at det surkler, men når de hoster greier de ikke å hoste "dypt nok", hosten rekker ikke ned i luftrøret. Med andre ord; hoster de i halsen uten å nå ned til slimet, Causticum har noe lignende.

Men det som er typisk for Medorrhinum er at de greier å få opp slimet hvis de hoster med ansiktet inn i puten, enda lettere er det hvis de setter seg på kne med hodet ned i puten, når slimet kommer opp er det i form av en smakløs gullgrønn gelé. Alt dette er beskrevet i et av repertoriets lengste rubrikker (Cough; LYING; face, great rattling of mucus low down in chest, but cough catches only to throatpit, so he must lie on his face to bring up a greenish-yellow, gelatinous tasteless mucus**).

I det hele tatt er "albulkne" stilling nokså typisk for midlet (Respiration; DIFFICULT; lying, while; on knees and elbows amel.*). Og det finnes en rubrikk hvor Medorhinum kunne med fortelle leges til og få et poeng (Stomach; PAIN; knee- elbow position amel.*).

Alt i alt er Medorrhinum et middel som er my brukte, og ofte misbrukt. Det er et middel som er under representert i repertoret, et middel som dekker veldig mange symptomer og jeg anbefaller at du skaffer deg Allen "Materia Medica of the Nosodes", en bok hvor han ramser symptomer på hele 50 sider.

Til slutt er den største keynoten for Medorrhinum den jeg nevnte tidligere, "Bedre ved sjøen" (Generalities, AIR, seashore, amel*) hvor Medorrhinum er eneste middel i rubrikken. Og i Norge bor største parten av befolkning nettopp ved sjøen, eller de har hytte langs sjøen, og det er ikke sikkert at det er en tilfeldighet. Hvorfor skall man bo ved sjøen, hvis ikke det er fordi man trives best ved sjøen? Og for meg som bor opp i fjellet er det nesten skremmende å høre hvor my Medorrhinum er brukt

(og misbrukt?), fordi jeg bruker den nesten aldri. Det jeg bruker mye derimot er Syphilinum.

SYPHILINUM. (Først versjon 1994)

Syphilis. Syphilinum også iblant kalt Lueticum. Jeg har ikke mye erfaring med Syphilinum, jeg tror ikke Bøericke har brukt det mye heller fordi hans skjema er en eksakt kopi av det som står i Cowperthwaite. Den beste boken for å danne seg en oversikt over midlet er "Allen Keynotes".

Kent's forelesning er tunglest, Clarke har tydeligvis hatt en del erfaring med midlet. Jeg begynner ved å hente en del fra ham.

1) - Første keynote er forverring om natten. Den forverringen blir å finne hos en stor del av pasientene som behøver Syphilinum.(Generalities; NIGHT; 6 P.m. to 6 a.m.** // Cough; MORNING; daybreak arnel.* // Chest; PAIN; cutting; night** // Back; PAIN; evening; sunset to sunrise***).

Den natlige forverringen er så intens at pasienten gruer seg til natten, natten fører meg seg økte fysiske smerter og mental utmattelse, slik at pasienten står opp om morgenen helt utslitt.

I følge Clarke er søvnløshet i selv en ledende indikasjon for midlet, og midlet konkurrerer med Sulphur for å få søvnen tilbake.

2) - ved siden av forverring om natten er sår dannelse (ulceration) en ledende indikasjon på midlet. Sår i munnen, i nesene, på genitalia eller på huden, sår med et gråaktig underlag.

3) - Byller (abscess) med illeluktende utsondring. Kroniske byller, eller byller som den kommer ene etter den andre er "en av de store keynoter i materia medica". Kroniske eller hyppig tilbakekommende byller er det eneste jeg har brukte midlet for som jeg husker. Det virker bra.

Øynene er sterkt påvirket, øyebetennelser fra fødselen av. Dobbel syn hvor bildene er splittet vanrett slik at bildene er under hverandre.

Tennene hos barn er misdannet (Teeth; CUPPED in children* // Teeth; DWARFED**). Herring sier også at tennene råtner langs gummen og brekker av (det er det samme som hos Thuja).

Smertene kommer og går gradvis. Smertene vandrer og krever at pasienten skifter stadig stiling.

Ekstremt rikelig vaginal utflod (Icutorrhoea), slik at det renner ned til føttene (Alurfflna).

Smertene i benene (bones) særlig i hodet og tibia (Extremities; TUMORS; Leg; tibia, osteosareoma*)

Arvelig alkoholisme.

Benforråtnelse (caries of the bones), også i nesene.

Stanset utvikling hos barn (Kent kaller det "Dwarfish children").

Blodet kjennes brennende varmt når det renner gjennom venene.

"Linear headaches" dvs at smertene følger en rett linje, for eks fra tinning til finning, fra øret til occiputen osv. Hodepinen gir oss en annen viktig keynote for midlet, nemlig (Mind; IRRITABILITY; headache, during***).

Fra Allen's "Materia medica of the Nosodes" henter jeg hva jeg anser som en viktig informasjon, Kent bekrefter det i sin forelesning, men det er ikke i repertoriet; "Kronisk astma; < om sommeren, mest når været er varmt og fuktig, mest om kvelden, forsvinner helt ved daggry (...)"

Hukommelsestap, særlig for ting som har skjedd, han husker ting som skjedde for mange år siden men har glemt det som skjedde i går.

En siste ting som kommer fram i Børicke er; forverring ved sjøen (Motsatt av Med.) og bedring opp på fjellet !!!!!. (Det stemmer det, jeg ga Syphilinum til en dame som hadde allergi og som var bestandig bedre når hun var på fjellet, første tenkte at det er fordi luften er renere på fjellet, men dama ble faktisk mye bedre etter Syphilinum og jeg tviler på at en dose kan rense luften i et helt by.)

Arild Sunde forteller meg at han har hatt gode resultater med midlet når han har de to følgende indikasjoner (Mind; WASHING always, her hands* // Extremitities; WASHES; always washing her hands**).

Det andre er alle typer av nedarvede deformiteter, særlig splittet eller manglende gane.

Fra andre forfattere har jeg også at midlet har blitt brukt med suksess for mennesker som har for eksempel et øye mye høyere opp enn det andre.

Hudutslettene på huden pleier å være kopperfarged, men blir blå når de blir kalde. Noduler på testiklene og i vagina. For mer informasjon se Kent eller Børicke.

SYPHILINUM (Andre versjon fra 2002) SYPHILINUM.

Etter alt å dømme er "bedre på fjellet" en vesentlig keynote for Syphilinum.

Jeg ble første oppmerksom på den keynote etter å ha lest om det i et lite hefte som ble skrevet i India av en homeopat ved navn Wadia. Den informasjonen finnes heller ikke i repertoriet, så jeg foreslår at du legger den til. Den riktige plassen må være under (Generalities; AIR, mountains, amel). Derimot om man finleser Allens Materia Medica of the Nosodes, finner man under avsnittet "Stool and anus" et tilfelle som er nevnt, og som avsluttes med; "always bedre by going to the mountains".

I tillegg til det; under rubrikken Amelioration: finner man at Syphilinum er bedre av: cold bathing, in the mountains, warmth, walking. Men det er altså det eneste sted hvor "mountains" er nevnt, så det er nok ikke fra Materia Medica at Wadia har hentet sin keynote, det må være fra praksis!

Det som overrasker meg er at jeg bruker egentlig veldig mye Syphilinum, mens jeg vet at min kolleger bruker den nesten aldri. Klart nok, må man huske at Syphilinum har få mentale symptomer og at det er "trendy" å bruke mest mulig mentale symptomer, så det kan være en forklaring, men

det er ikke nok. Derfor har jeg lurt på om ikke det er fordi jeg bor oppe på fjellet at jeg bruker mer Syphilinum enn min kolleger som bor andre steder. Du skjønner, om det er slik at Syphilinum er bedre på fjellet vil de som har en "syfilitisk preg" instinktiv flytte opp til fjellet og dermed vil Syphilinum, statistisk sett, være oftere indikert her oppe. Men det er ikke derfor jeg flyttet hit. Jeg kom hit fordi...fordi...jeg husker ikke. (Dårlig hukommelsen er nok en sterk indikasjon for Syphilinum).

En ting man må huske er at man gir ikke Syphilinum til folk som har, eller har hatt syfilis. Man velger Syphilinum akkurat som man velger alle de andre midler; ut fra symptomene. Men, siden Syphilinum er laget av produktet av syfilis, vil man nødvendigvis lære en del om midlet hvis man studerer sykdommen i seg selv. Så la oss se på det.

Det sies at syfilis opprinnelig fantes bare på det "nye kontinentet". At det ikke eksisterte i Europa før de spanske konkvistador brakte den tilbake fra Amerika. Okay! Hvem var disse konkvistador i kontakt med?

Inkaene.

Og hva vet vi om Inkaene? Jo; at Inkaene trodde at universets ende var nærstående, men at de ikke visste hvilken dato det skulle skje. Så de studerte disse forbløffende nøyaktige kalendere, og i mellomtiden, for å utsette ødeleggelsen lengste mulig, ofret de menneskeliv til solguden.

I stor skala.

Virkelig stor skala. Jeg har ikke tid til å sjekk alt jeg skriver akkurat nå, men jeg husker at de skjærte et snitt mellom brystbenene, stakk hånden inn i åpningen og reve ut den pulserende hjertet.

Og blodet spruter.

Overalt.

Flere titalls meter nedover templets trapper i store kaker av koagulerte blod. Fordi det var ikke en eller to i ny og ned de tok liv av. Nei, en rapport nevner at en dag tok de livet av flere ti tusen menn, kvinner, barn og babyer. Men hva slags destruerende galskap er dette? Det er helt sykt jo! Men hva slags sykdom? Jo: den sykdom som førte til at syfilis eksploderte i Europa når konkvistadorene kom triumferende hjem rundt 1530.

I begynnelsen var syfilis en meget smittomt sykdom som drepte fort, i løpet av noen dager eller uker, og det er ikke tvil at det må ha ført til at Europeerne ble adskillig mer opptatt av hygiene. Pø om pø kom syfilis mer under kontroll og man begynte å prate om tilfeller som overlevde syfilis, blant annet takket være bruken av kvikksølv som Paracelsius hadde innførte som medikament.

300 år senere hadde syfilis fått en adskillig mildere form og ble smittomt bare ved seksuell kontakt, mens opprinnelig var det nok å røre på et menneske eller drikke fra samme glass for å bli smittet. Selv symptomene hadde også bremsset opp og man begynte å prate om 3 forskjellige faser som utviklet seg, én etter én, over flere år. Men på 1800-tallet pratet fremdeles noen om det de kalte "galopperende syfilis" som var en form for syfilis hvor man fikk alle 3 fasene samtidig og oftest døde ganske raskt, og det var egentlig mer som den opprinnelige syfilis. I våre dager tror jeg at man har glemte at det fantes noen som hete galopperende syfilis.

Det er spennende å studere sykdommer over tid. Historisk tid. Å se hvordan de, i begynnelse, er meget virulent og drepende, for senere gradvis å forårsake mindre og mindre fysiske symptomer for til slutt å bli utryddet av moderne vitenskapelig medisin. Hurra!

Eller er det slik at moderne medisin kommer på banen på det tidspunkt hvor sykdommen egentlig hadde tenkt å gi seg? oOH?

Jeg lurer på hvor det ble av svartedøden jeg, og noen ganger lurer jeg på hvordan det har seg at influensa også alltid pleier å komme fra det fjernøst, akkurat som svarte døden gjorde i sin tid! Og hvor Aids kommer fra? Og hvorfor er våpen industrien verdens største bedrift? Det er helt sykt jo!

Men hva slags sykdom er det?

Det er i hvert fall ikke syfilis fordi syfilis kommer i tre helt klart adskilt faser, så la oss se på disse faser.

Fase 1. Etter en inkubasjons periode som varierer fra mellom 10 til 90 dager oppstår det en karakteristisk hudsår, så kalte **sjanker**, enten på kjønnsorgan, på leppene eller i munnen.

I begynnelse kan en sjanker minne om en kvise, men i stedet for å modne og utsondre verke, går en sjanker over til å bli et åpen overfladiske hudsår med skarp rander omtrent en halv centimeter i diameter. Mest karakteristisk for en sjanker er antakelig at den blir omringet av en forhardning av det nærliggende vev, som kan bli så hard at det kjennes ut som brusk. Alle rapporter jeg har leste tyder på at man får bare ett eneste sjanker. Om sjankeren ligger på kjønnsorganer vil det også oppstå hevelser av lymfe knuten i begge lysker.

I noen tilfeller i stedet for sjankeren oppstår det. enten flere avlange blodfullblommer, eller en stor, myk condyloma med fuktig overflate. Ingen av disse hudsymptomer er smertefulle, og sjankeren forandrer ikke størrelse eller dybde i hele perioden som kan variere i varighet fra mellom 10 til 120 dager og forsvinner spontant, selv uten behandling, men etterlater et glatt ær.

Fase 2. Den neste fasen begynner etter en periode hvor den syke ikke har noe symptomer.

Fra flere uker opptil et halvt år senere går sykdommen over til neste fasen som varer fra 3 til 12 uker og som også forsvinner av seg selv, selve uten behandling.

Etter mellom fra 6 til 12 uker senere vil de samme symptomer på nytt oppstå, men denne gangen med mindre intensitet og utbruddene er av relativt kortere varighet.

På det viset kan fase 2 vare i opptil flere år, men symptomene blir mindre og mindre for hvert utbrudd, for så å forsvinne helt. Det finnes mange forskjellige symptomer, noen pasienter får bare noen få av dem, andre får flere og et fåtall får dem alle. Hos noen vil symptomene i slimhinnen og lymfesystemet dominere, hos andre er det for det meste huden som er påvirket, og hos andre igjen er det ben og ledd som gir mest besvær. Husk at alle systemer kan bli angrepet, men det kan også være bare en av dem. Det forekommer at ett system som er aktivisert under ett utbrudd ikke blir aktiv i neste utbrudd og omvendt. Det er den store variasjonen av symptomer i sykdomsforløpet som førte til at syfilis ble kalt "Den store imitator" fordi den etterligner så mange sykdommer.

Lymfe knutene hovner hvor som helst på kroppen, men oftest i lysken, i kvinne bryst, i armhule og rundt halsen.

Slim hinnen hovner opp, såkalte katarr, hvor som helst i kroppen, men oftest i munnen og halsen. I munnen oppstår det aphteas, eller hvite ljugblemmer, lignende fenomener som går over til å bli overfladiske sår.

Meget vanlig er de smerter i **halsen** med sårdannelse i slimhinnen og små hvite flekker på mandelene.

Hele hud, eller bare mindre områder som brystkassa, blir dekket av mangfoldige (hundrevis) små røde prikker (1-2 millimeter) med klar avgrenset kontur, såkalte syfilitisk **roseola**. Samme roseola kan manifesteres som små ringer, eller deler av ringen av samme rødbrune farge som enten går over til å bli en gull flekk, eller blir til nupper som flusser av og forsvinner. Eller/og oppstår det i håndflaten eller/og fotsålen mangfoldige (titalls) små gulbrune eller rødbrune (3-6 millimeter) blemmer, som ender i avflassing (tynn som sigarett papir) av huden, oftest i hele hånd- eller fotflaten.

Det kan også oppstå syfilitisk **psoriasis** hvor huden blir tykkere og danner gulgrå skorper som samler seg opp lagvis slik at i noen tilfeller ser huden ut som utsiden av et østersskjell. Etter hvert som psoriasisen forsvinner etterlater den en brun eller kopper farget flekk på huden.

Håravfall, enten flekkvis, slik at et område blir helt skallet, mens resten blir upåvirket, eller over det hele slik at hårveksten blir tynnere og tynnere. **Neglene** også kan bli innskrunpet, misfarget og/eller deformert. Vi bevitner også tilfeller av syfilitisk **iritis** (regnbuehinne betennelse) som er meget smertefull og som kjennes igjen på grunn av små utvekster på irisen.

Det oppstår leddsymptomer med mye smerter og iblant hevelser, særlig når det oppstår i fingrene ligner dette på "arthritis" (**leddgikt**) Benene utvikler enten smerter dypt inn i benmargen eller helt opp på overflaten (**benhinnebetennelse**). Dette angriper kunne de store rørbene som eksempelvis tibia, altså aldri eksempelvis skulderblad. Men man kan, og det er ikke sjelden tilfellet, oppleve voldsomme smerter i hodeskallen og derfor kan man si at syfilis også fører med seg **hodepiner**.

Fase 3. Den fasen oppstår, etter avsluttet fase 2, og etter en periode hvor man er helt symptom fri som kan være fra opptil 2 til 20 år. Fase 3 blir kronisk, det vil si at den viser ingen tegn til spontan helbredelse, symptomene kommer ikke lenger anfallsvis, men blir kontinuerlig, og symptomene blir gradvis mer og mer alvorlige og destruktive.

Man kan dele symptomene av fase 3 i 3 hovedgrupper. Gruppe 1 påvirker slimhinnen, hud og ben. Gruppe 2 påvirker det kardiovaskulære system og gruppe 3 påvirker nervene.

Gruppe 1. På huden vil man finne klumpete utvekster, kviser og blemmer, men mest karakteristisk er sårdannelse. Disse sår vokser både innover og i utbredelse. Sår i slimhinnen går dypere og angriper bruskene i strupehodet og i nesen slik at brusken til slutt forsvinner og nesen får en sadel form. Brusken i indreørene kan også bli angrepet og det fører til øresus og/eller svimmelhet og dårlig balanse.

Dessuten kan lever, milt og nyrer bli angrepet og det fører til den såkalte syfilitisk cachexia: en dårlig blod tilstand med alle de symptomer som følger derav (svakhet, blekhet, trøtthet, og lignende).

På genitalia oppstår diverse kroniske utslett, sårdannelse og utvekst av condylomata. Under huden og i muskulatur danner det seg

såkalte ”gummata” som er harde, gummiaktig (derav navnet) knuter på størrelse med en ert eller et kirsebær, i blant større, som ikke er smertefulle og som det går an å bevege på. (Ganglia?)

Hodepine og smerter i ben blir mer hyppige og angrepet på rørbene sprer seg til ryggmargen. Omsider fører det til kollaps av ryggmargen med påfølgende sammenklemming av nervene og blant annet isjias, men også senere symptomer som miner om MS, og til slutt lammelser av ekstremitetene.

Gruppe 2. Viktigst her er aortaaneurismen, d.v.s. utposning av hovedpulsåren. Også aortainsufficiens, altså manglende styrke i hovedpulsåren. Og til slutt fortetningen av hjerte, såkalte koronarostiefortrangning. I tillegg til det vil det oppstå problemer i alle store blodårer, men også sklerose, altså fortetning av noen små kapillærer i ekstremitetene som fører til uforklarlige smerter på grunn av manglende blodforsyning.

Gruppe 3. Tilbakebinding av nervene fører til at i tillegg til plager som følge av kollaps i ryggraden, oppstår det ataxia eller ustødig gang og man ser at refleksene forsvinner i ekstremitetene, men også at pupillene ikke reagerer på lys eller at en pupill blir mindre enn den andre. Det oppstår også hukommelsestap pluss forstyrrelser i alle kranialnervene som fører til blant annet tallvansker.

Mest av alt, er selve hjernen angrepet, det fører til at hodepine kan forandre karakter og gå dypere inn i hodet, men også at det oppstår demens, tidlig senilitet, sinnssykdom som begynner gjerne med at pasienten får en tiltagende selvfølelse, stormannsgalskap, hvor pasienten innbiller seg at han er kongen, millionær osv. og til slutt inntreter det en fullstendig sløvhets tilstand hvor pasient blir helt dum og apatisk.

Kongenital syfilis. Det fantes også på det tiden hvor syfilis var utbredt en form for kongenital syfilis som angivelig kunne oppstå dersom mora ble smittet av syfilis i løpet av graviditeten.

Men det er mye som tyder på at mora kunne smitte syfilis til barnet selv om hun allerede være i fase 2. Den formen for syfilis, når den var graverende, førte til sen abort eller dødfødt barn med tegn på avansert syfilis. I blant kunne barnet bli født med tegn på syfilis, eller utvikle tegn på syfilis straks deretter. I så fall ble barnet underutviklet og fikk utslett enten av blemmer eller av misfargete nupper. Det fikk også munnsår, sprekker på lepen og de ble plaget av kronisk snue. I det fleste tilfeller gråt barnet kontinuerlig på grunn av smerter i ben.

Merkelig nok var det også tilfeller av hva de kalte Syfilis **congenita tarda**. Tarda fordi symptomene utviklet seg seint. Disse barn ble født symptomfri, men utviklet tegn til syfilis rundt 3-5 års alderen. Det vanligste tegn var å se på tennene som ble veldig spiss på forsiden og koppformet på baksiden. De utviklet fort døvhet og fikk smerter i øynene som ble til hornhinnebetennelse. Senere kunne man tydelig se misdanning i ansiktstrekkene, blant annet saddelnesen og andre misdannelser som plattfot. De fikk også smerter i benene og hodepine. Pupillene ble forskjellige størrelser og de fikk talevansker. Senere fikk de forskjellige former for lammelser i ekstremitetene, men på det stadium begynte man å tvile på om det fremdeles kunne være en følge av syfilis.

Alle de ovenfor nevnte symptomer gjelder for ekte syfilis. I et slikt tilfelle kan serologi påvise at det er syfilis. Av frykten skal treet kjennes.

I fase 2 er serologi negativ, men da vil blodtest påvise at det finnes *treponema pallidum* som er de spirochet mikororganism som overfører smitten. I fase 3 kan serologi på nytt brukes for å påvise at de gjelder syfilis, men da er det ikke lenger de samme tester man bruker. I så fall bruker man heller egghvite og globulinøkning og IgM. I Syfilis congenita tarda bruker man det samme tester som i fase 3, men blir det vanskeligere å påvise og til slutt mister man tråden og den syke har bare symptomene igjen og ikke lenger syfilis.

Vi ser at Syfilis kom inn i vårt livet med bråk og brast, voldsomt symptomer og store dødelighet. Med en slik adferd vil Syfilis aldri greie å spre seg. Så den endret adferd, den tonet seg ned og vi fikk de 3 faser av Syfilis. På det stadium kunne man "fange" Syfilis eller ble smittet som vi sier og de få symptomer av fase 1 være lett å gjemme, og vis man ønsket ikke å gjemme dem, kunne man vente en stund til de symptomene ble borte. Så kunne man distribuere Syfilis med hjertens lys helt til fase 2 dykket opp, men da kunne man fremdeles gå i hi for et par år helt til symptomene forsvant. Og de var bare etter ca 20 år at Syfilis kom fram for alvor. Men da var det for seint. Smart hva?

Senere, når teknologien hadde kommet så langt, kunne man påvise mikro-organismen som hadde skylden for smitten, og enda senere utviklet man antibiotika som kunne (forhåpentligvis) ta knekken på mikro-organismen og utrydde hele greia.

Nå, 1500 var for 500 år siden og man kan si at det utgjør cirka 15 generasjoner om man teller 30 år for hvert generasjon, men det er hele 25 generasjoner om man teller 20 år for hvert generasjon, som er sannsynligvis en mer realistisk tall.

Hvor lang kan man egentlig se seg tilbake? Tippoldforeldre, kanskje, hvis man virkelig anstrenger seg. Det er ikke så godt å vite hva man har i bagasjen.

Vi vett at Syfilis ble kalt "Den store imitator" fordi den kunne etterligne nesten hvilket som helst sykdom. Men hvem har sagte at den sykdommen som Syfilis imiterer ikke er ...Syfilis. Jo, det er fordi vi vet at den som har den sykdom som ble etterlignet, aldri har blitt smitet av Syfilis. Så det så!

Men hvem sier at Syfilis må bli smittet i den nåværende liv? Har ikke vi sett at det er en form av Syfilis som heter congenitalia tarda? Og hva er det som sier at Syfilis ikke kunne ha videreutviklet seg til å kunne hoppe over en generasjon, eller to?

Vi er veldig flink til å spore Syfilis når den er i sin groveste form, når den sprer seg ved hjelp av kjente mikro-organismer, når den hopper fra det ene menneske direkte til et annet, fordi vi kan følge mikro-organismen og vi vet at mikro-organismen aldri endrer formen. Det er i hvertfall hva vi tror i medisiner, men i andre grener av vitenskap har vi sett tegn som utvetydig viser at mikro-organismen forandrer formen meget fort.

Hvor fort?

Opptil 3 ganger i timen.

Vet du hvor mange timer det er i 500 år.

4 380 000.

Hvem kan si hva den virus som fikk Inkaene til å drepe hverandre gjøre har funnet på etter en halv milliard forsøke?

Jeg tror ikke at jeg har noen ganger kurert noen med Syphilinum. Ikke Syphilinum alene. Men det har hendt mange ganger at det er etter at jeg gitt Syphilinum at tingene har snudd seg til bedre.

For eksempel en pasient kunne oppleve noen bedring av et middel, for en kort eller lengere stund, men han kom hele tiden tilbake til den samme plagen igjen. Uansett hva slags middel jeg ga. Så ga jeg Syphilinum og etterpå, måtte jeg svært ofte gi et annet middel, men fra da av gikk pasienten bort fra de symptomer og fikk noen andre symptomer. Så gradvis begynte jeg å gi Syphilinum tidligere. Og oftere.

Men jeg kunne aldri si, eksakt, hva det er som Syphilinum har gjort, men samtidig kunne jeg se at det gjorde det mer og mer, og at forandringen som hadde skjedd ble bare mer og mer markant etter hvert som tiden gikk. Og det spiller ikke noe rolle hvilket middel du gir etterpå, bare du ikke repeterer Syphilinum og du gir den høyt, i hvert fall 1m, helst 10m og om du har den høyere, gi den høyeste potensen du har.

Men hva slags symptomer er det som indikere Syphilinum?

Det er et destruktiv middel og alt dreier seg om det. Man trekker ofte fram at Syphilinum er sløv på det mentale plan, men jeg synes ikke at det er så framtreddende. Det er mer på det fysisk plan at man merker den destruktive siden av midlet, men du må forstå hva jeg mener når jeg sier destruktiv. Det er den prosess som gjøre at ting blir ødelagt.

Du ser det bland annet på huden. De får utslett som er kopper farget, det er rart å måtte si det på det viset, men kopper farge er det eneste beskrivelse som duger, og som en regel, disse utslett klør ikke. Utslett, som selv når de blir kurert, etterlater et arr. I blant ser man det i akne, men oftest er det byller i lysken og på kvinne bryster og noen ganger er det psoriasis lignende utslett. Men du ser det også i halsen, og disse pasientene får gjentatt mandelbetennelser. Eller ørebetennelser og omsider, når de blir eldre, ender det med øresus eller døvhhet. Eller virus på balansenerve som slett ikke er så dum den heller.

Så er det smerter i ben, isjias men også benhinnebetennelser og vonde, uforklarlige smerter mange steder eller bare et sted, som albuen for eksempel. Og så er det hodepine. Men pasienten vil aldri ha alle disse symptomer. Ofte vil han bare ha, toppen, en eller to samtidig, så kan det gå noen år og så vil disse symptomer forsvinne og han vil få noen andre symptom.

Og hele tiden er det den samme ødeleggelses prosess, men den ødeleggelsen går sagte, utvikler seg gradvis, veldig sagte, det kan ta åresvis, men det slutter aldri. Som om noe spiser opp den syke. Så er det forverring om natten, det er veldig påfallende. Eller søvnløshet. Husk Syphilinum for søvnløshet!

1) Forverring om natten og forverring av varme, særlig varm seng. Han finner simpelthen ikke sin hvile. Hver gang han prøver å sove, blir han verre. Om han er gammel kan Syphilinum også ha en ekstrem overfølsomhet for kulde, men han blir fremdeles verre i varm sengen. Og da har vi svetting. Rikelig svetting, særlig om natten. Illeluktende svetting. Og rikelig spyttproduksjon, det renner av munnen om natten. Illeluktende spytt.

Så den første keynote er utvilsomt forverring om natten. Den forverringen blir å finne hos en stor del av pasientene som behøver Syphilinum. (Generalities; EVENING; sunset to sunrise** // Generalities; NIGHT; 6 P.m. to 6 a.m.**).

For noen pasienter kan det dreie seg om pustebesvær (Respiration: DIFFICULT, midnight; 1 to 4 am** // Chest; PAIN; cutting; night** // Cough; MORNING; daybreak amel.*)

og for andre kan det være smerter i ryggen og i bena (Back; PAIN; evening; sunset to sunrise*** // Back; PAIN, night*** // Extremities; PAIN, Leg, night*** // Extremities; PAIN, Leg, night*** // warmth of bed agg***),

mens andre opplever forferdelig smerter i hodet. Det med hodepine er ikke fremhevet i repertoriet så derfor må du vite at Syphilinum er en av hovedmidlene for hodepiner som er verst om natten.

Om du slår opp i repertoriet på hodepine, verst om natten finner du (Head; PAIN, night***) og du vil finne at Syphilinum er et av fire midler i fet type. En av disse midler er Lycopodium, men Lycopodium har hodepine som blir verste om natten og hodepinen slipper ikke før dagen etter, rundt 11 eller 12 tiden. Karakteristisk for Syphilinum er at hodepine forlater ham, eller hun, ved daggry.

De andre to midler som er i fett type er Mercurius og Nitric acid. Jeg tror jeg har insistert nok på forholdet mellom Mercurius og Nitric acid til syfilis så at jeg slipper å gå gjennom det igjen.

Nevralgisk hodepine, som forårsaker søvnløshet og delirium om natten, som begynner klokka 16 00, verst rundt 22-2300, og som tar slutt ved daggry.

Hodepine som går i en smal linje, fra nære en øye og bakover, i benskallen eller konstant lineær hodepine, som begynner på begge siden av pannen og drar bakover i parallelle linjer.

Hodepine gjennom tinningen også rett nedover slik at smerter har formen som bokstaven T.

Hodepine med utholdelig smerter, blodårene i hodet full til sprengpunkt og som pulsere voldsomt, feber og forgjeves forsøk på å kaste opp.

Skjærende smerter i bakhodet, utholdelig, som brer seg til nerve ganglia i nakken, forårsaker en forhardning av senen.

Ingen av disse symptomer kommer fram i repertoriet. Jeg vet ikke hvorfor, fordi Kent visste om de, og han plasserte Syphilinum ene og alene i fett type i en Mind rubrikke. Og det er det eneste rubrikken i Mind hvor Syphilinum forekommer i fett type. Helt utrolig i grunn og hva? Hva rubrikken er? Har ikke jeg sagt det! Nei, men du verden jeg er så glemsk i disse dager, rubrikken er (Mind; IRRITABILITY, headache, during***).

Kents presentasjon av Syphilinum er veldig atypiske. Han sier veldig liten om de mentale symptomene og alt han sier om disse mentale symptomer er å finne på side 987, paragrafen i midten, og er veldig komprimert, så la meg hente noen symptomer fra prøvning og legge den fram her;

”Mister hukommelsen om hendelser som skjer nå, av navn, dato, etc., mens alle hendelser som hendte før hun ble syk er husket veldig klart, og nesten uten anstrengelse.” Jeg har problemer med å forstå at dette er resultatet av en prøvning, mer sannsynligvis er det et kurer

symptom, og symptomet har blitt bekreftet av så mange forfattere at det er garantert riktig. Det det betyr er at de mister korttidsminne, men langtidsminne er i orden.

”Irritabelt, opphisset, går mye av tiden, tåler ikke å bli trøstet, blir voldsom når han blir sagt imot, har skjelvninger, det virker som om han er på randen av å gå i krampetrekning, distre, holder alltid på å vaske sine hender.” Det er en del ting som man kunne trekke fram her, for eksempel, tåler ikke trøst (som Kent ikke tok opp i repertoriet) og at vasker hendene støtt (Mind; WASHING always, her hands*).

”Meget oppgitt, trur at han aldri blir bra igjen.” Midlet er ikke i (DESPAIR: recovery, of)

”Føler at han holder på å bli gal, eller at han blir paralysert.” (FEAR; insanity* // paralysed*)

”Føler seg veldig langt vekk, apati og likegyldighet for framtiden.” Det må være en slags DELUSION. Kanskje noe som ”far away”, eller ”removed”, ”not in contact”. Midlet er ikke i (INDIFFERENCE).

”Barna som gråter, de begynner å gråte så snart de er født.” Her må man bare legge seg det på minnet fordi det er ikke i repertoriet. Jeg vet heller ikke hvor jeg vil ha plassert det, men det er absolutt et mental symptom.

”Problemer med å gjøre aritmetikk kalkyler.” (Mind; MISTAKES in calculating*)

”Frykter natten, ikke så mye på grunn av hosten som på grunn av mentale og fysisk utmattelse når han våkner; det er utholdelig, døden er bedre. Er alltid verre om natten og følelse forsvinner når daggry kommer.” Klart nok finner man opplysningen under Generalities (Generalities; EVENING; sunset to sunrise** // Generalities; NIGHT; 6 P.m. to 6 a.m.**)., men i dette tilfelle så er det et mentalt symptom.

Jeg har også en observasjon som jeg trur er en indikasjon for Syphilinum. En man fortalte meg at han teller. Alt. Han sa at han talte prikkene på slipset på den som han pratet med. At han talt hvor mange stoler var i et bryllup. Talte vinduene på husene, mens han kjørte bil. Talt hvor mange steiner det var på fortauet. Han talte alt. En veldig slitsom tvangsadferd som krevde hele hans tid. Jeg ga han Syphilinum, av flere grunner, og etter et par måneder sa han at han hadde sluttet å telle. Siden da, når jeg har hatt mistanke om Syphilinum, har jeg spurt om pasienten teller. Flere ganger har pasienten ikke skjønnt hva jeg være ut etter, men noen ganger har de sagt ”Hvordan kunne du vite det?” Og når jeg har gitt Syphilinum har han sluttet å telle da?

Nei! Ikke med en gang, men etter en eller to år.

Syphilinum utvikler seg veldig sagt, men den går i dybden, og den kurerer også veldig sakte, men den går i dybden.

Den nattlige forverringen er så intens at pasienten gruer seg til natten, han frykter natten, natten fører meg seg økte fysiske smerter og mental utmattelse, slik at pasienten står opp om morgenen helt utslitt (som Lachesis). Søvnløshet er markant, tenke deg at du mister søvnen, vil ikke det påvirker hele ditt liv, og hvor mange gamle folk kjenner du som ikke sover om natten, men tar seg en blund i løpe av dagen? Klart det blir til

en mental symptom eller i hvert fall en Generalities, men det er ikke i repertoriet. Kent skriver: ”*Sleeplessness* (i skrå skrift, tross alt), i blant halve natten, i blant hele natten.”, så sier han ikke noe mer.

I utskrift fra prøvning forekommer ikke søvnløshet under mentals, og ikke under Generals, og ikke under Characteristisks, men er å finne under Sleep, hvor han sier: ”Absolute sleeplessness (vies with Sulphur in producing quiet, refreshing sleep).” (Total søvnløshet: konkurrerer med Sulphur når det gjelder å produsere rolig og oppfriskende søvn).

Det er et godt sted for å minne dere om at Sulphur er et veldig godt middel for å kurere søvnløshet, særlig om det er at de våkner tidlig om morgen og får ikke sove igjen. Noen ganger må den kompletteres med Nux vomica, om den er indikert.

Derimot når folk har problemer med å falle i søvn fordi de greier ikke å slipp tak i disse dumme tanker er Calcarea carbonica et suverent middel, i blant kan Pulsatilla ha det samme problem.

Men når folk sover verken tidlig eller seint er **Syphilinum kongen blant søvn midler**, særlig hvis det sover om dagen. I blant er Medorhinum indikert i samme tilfeller, men av andre grunner.

Og til slutt, har det vel blitt sagt at Carcinosis er et suverent middel for å kurere barn som ikke sover, men midlet må være indikert av mer enn bare søvn mangel.

2) - Ved siden av forverring om natten er **sårdannelse (ulceration) en ledende indikasjon på midlet**. Sår i munnen, i nesene, på genitalia eller på huden, sår med et gråaktig underlag. Igjen er ikke midlet godt representert i repertoriet, men du finner den tross alt under (Mouth, ULCERS: base, lardaceous;* // gangrenous**// syphilitic***) og særlig under palate som er gummen (Mouth; ULCERS; Palate; sloughing**// syphilitic**// on velum*). ”Base, lardaceous” betyr en sår som ligner på fett slik som man har i skinke. ”sloughing” betyr at ulcer kaster skorpen, men viser ingen tegn til å gro igjen. ”velum” er den myke del av ganen, bakerste i munnen.

Utslett rundt øyene (Eye; ERUPTIONS about the eyes**), særlig i øyekroken (ERUPTION, canthi*) hvor Syphilinum er praksis talt alene i rubrikken.

Sår i ørene (Ear; DISCHARGES; excoriating** // watery**).

Såre i nesene (Nose, ULCERS septum, round ulcers*) Septum er nesens skilleveg.

Sår i rumpa (Rectum; FISSURE**// ULCERATION**// FISTULA**). Legg merke til at sprekker i rumpa er ikke førte opp under ”Cracks”, men at de forekommer under ”Fissures”.

Såre på tissen (Male Genitalia, ULCERS, penis, glands* // Female Genitalia, ULCERS*).

Kvinne bryster som blir sår (Chest: PAIN, sore, Mammea*).

Såre i finger negler, som kommer og går, på den ene finger så på den andre, og blir aldri helt bra (Extremities; FELON, run-around*).

Ulcer flere steder på ekstremitetene, men av en eller annen grunn er det oftest på tibia og ankelen samtidig. Hvorfor er det tibia og ankelen, vet

ikke jeg, men det er på tibia og ankelen (Extremities; ULCERS, leg, tibia** // Ankel**). Man kan i grunn si at tibia er et angreps punkt for Syphilinum og det er ikke sjelden at det er på tibia at du vil første se midlet dukke opp, men det kan godt være at det er også der at den vil gjøre sitt mest destruktiv inngrep. (Extremities; TUMORS; Leg; tibia, osteosarcoma*) som er kreft i ben.

Og ikke minste sår mellom tærne. (Extremities; EXCORIATION: Toes, between*). Med rødhet, hevelser og forferdelig kløe.

3) - Byller eller abscess med illeluktende utsondring. Kroniske byller, eller **byller som kommer, den ene etter den andre, er "en av de store keynoter i materia medica"**. Disse byller kommer gjerne i lysken eller på kvinne bryster. Rubrikkene mangler, eller er det jeg som er helt dum?

Men det eneste sted hvor Syphilinum kommer fram er (Abdomen; ABSCESS: Inguinal region*) og det er bare tre andre midler i rubrikken, så hvis man kjenner rubrikken burde det ikke være for vanskelig. Men når det gjelder kvinne bryster forekommer den ikke, men jeg har kurerte flere pasienten, med det symptom, og det har alltid vært med blant annet Syphilinum.

Det er mulig at Kent ikke har nevnt det fordi han følte at vi vil første gå på Generalities hvor vi finner at midlet er et av to i rubrikken (Generalities; ABSCESS; recurrent**). Recurrent betyr at det kommer tilbake, igjen og igjen.

Et annet sted hvor disse abscess kommer igjen er i rumpa eller på rumpeballen (Rectum; ABSCESS*// Back; ABSCESS; PSOAS* //Extremities; ABSCESS; psoas**). Psoas er de store muskler i setet.

Merkelig nok når disse byller er kommet i kvinne brystet har Syphilinum blitt komplettert av Phytolacca, når det har vært i lysken av Mercurius eller Silica (jeg har brukt Syphilinum til å sette mellom Mercurius og Silica som burde ikke gis etter hverandre), og når det har vært i rumpe eller i lårene har Syphilinum oftest vært kompletterte med Calcarea carbonica.

Nå er det bare noen få indikasjoner som gjenstår, så blir vi ferdig. Den første er KRONISK ALKOHOLISME. Det ble i verdt fall sagt slik i rapport fra prøvning: "Begjære etter alkohol, *i hvilket som helst form*. Arvelig tendens til alkoholismen (Sars., Psor., Tuber., Sulph., Sulph.ac.)"

Men du må huske at alkoholismen er en destruktiv vane. Det begynner gjerne i ungdommen, men slipper aldri helt taket og blir gradvis verre og verre med årene. Men jeg føler at tobakk er også en veldig destruktiv vane, som det går ikke an å kvitte seg meg, i verdt fall ikke så lenge man har det begjær etter å ødelegg seg selv.

Men du må også tenke på Syphilinum når du ser på sprøyte narkomaner.

Så kommer vi til en liten detalj som er meget viktig å få meg seg, samtidig som det er så urettferdig, fordi det gjelder medfødt misdannelser. I et slik tilfelle er det opplagt at vedkommende kan ikke noe for det. Men om den destruktiv tendensen være der allerede i embryo, da er den fremdeles der nå. Og det betyr ikke heller at foreldrene har hatt syfilis. Alle typer av nedarvede deformiteter, særlig splittet eller manglende gane, hareskår.

Fra andre forfattere har jeg også at midlet har blitt brukt med suksess for mennesker som har for eksempel et øye mye høyre oppe enn det andre. Eller to helt forskjellige formede ører. Men jeg har også brukte som indikasjon, plattfot og stanset utvikling hos barn, det Kent kaller for "Dwarfish children". Døvhets, medfødt eller som kommer etterpå (Ear:CALCAREOUS deposit on tympanum*). Skjeling (Eye: PARALYSIS; superior oblique**).

Og tennene. Ser på tennene. Det kan være noe så enkelt som at tennene råtner bort og faller ut før det er 50, (Teeth, DISCOLORED; BLACK* // Teeth; LOOSENESS, sensation of*), men det er ofte verre en det:

tennene hos barn er misdannet og svake (Teeth; DWARFED**), det ser som tenner på en hage rive; det er veldig tynn med store mellomrom. Eller kan de ha veldig spise fortenner og svare baktenner. I grunn mange slags deformiteter, blant dem uthullet (Teeth; CUPPED in children*). Og i alle aldre råtner tennene bort langs gummen og bryter av (det er det samme som hos Thuja og Calcarea) (Teeth; CARIES; gums, at edges of*)

Og øynene er sterkt påvirket, øyebetennelser fra fødselen av. Dobbel syn hvor bildene er splittet vannrett slik at bildene er under hverandre. I det hele tatt hvilken som helst kronisk eller akutt betennelse i øynene som ikke svarer på det indikert middel burde få deg til å undersøke om ikke det er et tilfelle som på røper seg Syphilinum.

Ikke minste flekker på "cornea" (Eye, SPOTS specks etc, on the cornea**) som kan ble forvekslet med herpes på cornea (Eye, ERUPTION, herpes, cornea; Graph., Hep., Ign) og når man gir disse barn penicilin reagere de med feber og andre allergisk reaksjon.

Jeg tror, nemlig, at allergisk reaksjon for penicilin og andre antibiotika er en indikasjon på Syphilinum. Det står ingenting noen steder om det i bøkene, fordi de hadde ikke penicilin når disse bøkene ble skrevet, men det er noen som man kaller for *Herxheimerreaksjon* som arter som feber 3-5 timer etter at man har gitt en antibiotika behandling, og det er nettopp en type av reaksjon man ser hos folk som er smittet med syfilis!

Så er det ben nekroser som begynner med smerter i ben. Det sies at det er særlig i neseben, men det være i gamledager. Smertene som kommer og går gradvis. Smertene vandrer og krever at man skifter stadig stilling. Smerter i ryggen, som kommer om natten (Back; CURVATURE of spine, Cervical** // Dorsal**). Smerter i benene som ligner isjias: (Extremities; PAIN, Leg, night*** // warmth of bed agg*** // bones***).

Uutholdelig klø i kvinnens kjønnsorganer (Female Genitalia; ITCHING**// morning**// leucorrhea, from*) og ekstremt rikelig vaginal utflod (Female Genitalia: LEUCORRHEA; nigh**/ copious**// yellow**). Kent sier at det renner i stri strømmer, ned over leggene, gjennom bleien, og ned til føttene.

Manfolk med forhardning og betennelser i sædlederen og hevelsen av pungen (Genitalia: INDURATION; spermatic cord**// INFLAMMATION; spermatic cord**// SWELLING; scrotum*).

Kvinnfolk med uutholdelig smerter i eggstokkene som ikke blir bra med de vanlige midler (Female Genitalia INFLAMMATION, Ovaries**// PAIN Ovaries mange rubrikker// og TUMORS, Ovaries*).

Noduler, såkalt Gummata, på pungen, på testiklene og i vagina.

Så er det en veldig rar rubrikk: (Fever; INTERNAL heat, burning, in the blood vessels**) som miner oss at Syphilinum er et middel som påvirker blod omløp! Du burde alltid tenke på Syphilinum for folk som har hjerte-trøbbel, særlig om natten. (Chest; PAIN, Sternum, behind** // Cutting, at night** // pressing, Sternum, behind**).

Og huske at det midler som er anbefalt for oarta aneurism, nemlig Baryta carbonica og særlig Baryta muriatica, er syfilitisk midler. Og at tegn til fortetning av de små blod årene gir ofte utsalg som lammelser, look at this rubric! (Extremities, LAMENESS; Upper Limbs; raising the arms*), bare Syphilinum. (NUMBNESS, hand, palm*// Foot, sole*) noen få midler.

Fra Allen's "Materia medica of the Nosodes" henter jeg hva jeg anser som en viktig informasjon, Kent bekrefter det i sin forelesning, men det er ikke i repertoret; "Kronisk astma; verre om sommeren, mest når været er varmt og fuktig, mest om kvelden, **forsvinner helt ved daggry (...)**"

Hudutslettene på huden pleier å være kopper fargede, men blir blå når de blir kalde, eller etterlater kopperfargede arr etter at utslett er gått tilbake. Og utslettene kan ha mangfoldige former og fasong fordi syfilis "is the great imitator"; Jeg velger noen få rubrikker (Skin; ERUPTION; COPPERY** // DIRTY**// PAPULAR**// RUPIA**// Skin; ULCERS;deep**// shinning*).

Kent sier i avslutningen til hans innslag om Syphilinum at utslettene er best studerte hvis man konsulterer bøker som beskriver sykdommen, mens hans jobb er å beskrive hva nosoden kan gjøre. Og det kan gjøre absolutt alt sykdommen kan. I begynnelsen av sin forelesning om Syphilinum sier Kent at Syphilinum kan brukes når en syfilitisk pasient har fått de symptomer som tilhører ham fjernet og at alt som gjenstår er svakhet. Gi ham Syphilinum, da vil symptomene komme tilbake for å lede mot et bedre middel. Videre sier han: "Når en syfilitisk pasient har lidd under et anfall av typhoid blir han ofte veldig seint til å konvalescere, men en eneste dose av Syphilinum i høyt potensen vil gjøre at han spiser bedre, føler seg bedre og rask innhenter seg."

Så Psorinum er ikke den eneste middel man burde tenke på for folk som aldri henter seg igjen etter "den influensa han fikk i fjor".

Kent sier, side 987, at når Sulphur, gitt høyt, forårsaker forverring at man kan tenke på Syphilinum. Han sier det på en merkelig måte. Han sier: "Sulphur anstrenger seg for å fjerne resultatet av sykdom, noe som denne pasienten ikke kan tåle. Det vil ofte forårsaker mistanke om latent syfilis når disse forverringer er meget alvorlig etter at Sulphur er blitt gitt høyt. Sulphur lav vil ikke forårsake slik forverring. Etter en slik langvarig forverring burde Syphilinum komme i betraktning. Latent syfilis finnes ofte der hvor man minst forventer den. Denne nosode burde være brukt i de høyere potenser."

Det minner meg om noe som Hahnemann sa i 5. utgaven av Organon angående bruken av Mercurius i de tilfeller hvor man fikk forverring med Sulphur. Helt sikkert viste Kent om den passasjen. (Paragraf 246).

Ho ja! Når du bestiller Syphilinum vil du muligens oppdager at det sier at de lager ikke lenger det midle. I så fall prøve å bestille LUETICUM. Lue er navnet de ga til stoffet som angivelig forårsaket syfilis og for å beskytte homeopatene har noen produsenter funnet ut at det er lurt å forandre navnet.

Avslutningvis må jeg understreke at det er ofte vanskelig å vurdere effekten av Syphilinum fordi Syphilinum har så sjelden er umiddelbart effekten på symptomet som den er siktet til. Midlet bruker my tid til å påvirke symptomene. Så på en måte kan man si at Syphilinum ikke er et akutt middel.

Til tross for det kan jeg si at Syphilinum har konsekvent hadde en umiddelbart bra virkning er når den er brukte for å motvirke søvnløshet. Men da må den være indikerte.

Et annet sted hvor Syphilinum har ofte virket nærmest som et akutt middel er når den brukes for alvorlig smerter dypt inn i beinsubstansen. Jeg husker et tilfeller av en dame som hadde bruket begge legene i en bil ulykke. Både tibia og fibula hadde blitt bruket i to og beinrestene stakk ute gjennom såret. Hun ble behandlet på sykehus og fikk samtidig Symfitum og Sulphur med jevn mellomrom fra hennes homeopat. Seks måneder senere ble jeg kontaktet av den homeopat fordi dama hadde fremdeles utholdelig smerter til tross for at benene hadde grodde tilbake på en upåklageligvis. Homeopaten hadde gitt mange velindikerte midler, men smerten bare økte: dama hadde fullstendig mistet nattesøvn og var blitt en nervevrak da han ring meg. Jeg foreslå Syphilinum og smerten forsvant samme dag og kom aldri tilbake igjen.

Om smerten hadde kommet tilbake vil jeg ha anbefalt at man gir noen andre midler før man repeterer Syphilinum. Hvorfor? Vel lese følgende kasus som er rapportert av selv H.C.Allen og trekke dine egen konklusjoner.

En gammel lege som bodde i nærheten hadde vært plagget av *intense smertefull kulde* i begge leger. Smerten begynte hver natt idet han la seg og fortsatte gjennom hele natten og det eneste som lindret ham noe var å stå opp og gå. Han fortalt meg om det en dag og jeg sa at jeg kunne kurere det. Han sa seg villig til å prøve. Jeg ga ham en dose av Syphilinum MED MER, tørr, rett på tunga. Smerten forsvant for 6-8 uker når den kom tilbake i en mildere formen og jeg ga ham en dose av Syphilinum CMM, og smerten har aldri kommet tilbake. Men han sa at den andre dosen gjorde at han fikk smerter i genitalia som gjorde at hun kunne ikke sitte still, og at smerten vært i en hele måned.

Til slutt husker jeg et symptom som ble kureret med Syphilinum. Det var en mann som i mange år hadde hatt en følelse i tennene som om det rørte seg noe der og det skiftet fra den ene tann til den andre. Jeg brukte første rubrikken (Teeth; CRAWLING:), senere brukt jeg rubrikken (Teeth; FORMICATION; ☺ Bar-c) og fikk noe framgang, og det er fordi jeg ofte har fulgt Baryta carbonica med Syphilinum at jeg ga Syphilinum etter noen måneder og den merkelig følelse i tennene forsvant umiddelbart.

Og en symptom til: Vondt i skulderen når man løfter armen i høyden med skulderen, forsvant umiddelbart, men når jeg prøvde den samme midle på en annen pasient med eksakt den samme symptom vært det 1 eller 2 måneder før smerten ble bort! Men det ble bort til slutt. Frossen shoulder kalt legene det, sa at det sannsynligvis ikke var kurerbar, i hvertfall ikke på mindre en 6 måneder.

Så vi har my å lære om Syphilinum.

CARCINOSIN.

Carcinosin er hentet fra kreft sykt vev. Det er uten tvil en viktig nosode, men vi har pr. i dag ikke noe klart bilde om hvordan den skal brukes. Den beste informasjonen finner man i Foubister's bok "Tutorials on homeopathy". Clarke nevner Carcinosis helt til slutt i sin M.M. i et Apendix, ellers nevner Clarke Scirrhinum som også er en nosode av kreft. Midlet ble prøvd av Dr. Templeton i 1958.-

Jeg har brukt midlet en gang på en jente som hadde ustanselig kort tørr hoste, kremting egentlig. Ca. 9 år gammel, veldig veslevoksen, ordentlig, alvorlig, innestengt, meget ryddig. Jeg ga Natrum muriaticum uten resultat. Siden jenta hadde condylom på øyelokket og flere andre føflekker ellers på kroppen, og at hun var veldig kampvillig og opptatt av rettferdighet ikke bare angående seg selv, men også når det gjalt andre, og siden hun sa at hun hadde slim i halsen som hun aldri fikk opp, ga jeg Causticum, uten resultater. Siden hun var flink på skolen, brukte flere timer på å gjøre lekser isteden for de 15 minuttene som behøvdtes, og siden hun var veldig opptatt av konkurranser, og fikk iblant vondt i magen og forstoppelse ga jeg Nux vomica og hosten fortsatte.

Det viste seg at nærmest hele slekten på farssiden hadde dødd av kreft rundt de seksti. Jenta er også ganske brun i ansiktet, som om hun hadde vært i solen hele året, og det viste seg at hun er det vi kaller en "lesehest". På grunnlag av alt det prøvde jeg Carcinosis og hosten forsvant etter noen uker. Men jeg vet ikke om det var Carcinosis eller om det var et av de andre midlene som tok litt tid for å virke. Sannsynligvis er det nosoden som åpnet veien for det rette midlet som har blitt gitt tidligere.

Litt om Carcinosis.

Først tre keynoter, 1- Det hvite i øyet ser blåaktig ut, 2- Huden har en "cafe au lait" farge, 3- Svarte føflekker.

Indikasjonen er mye kreft i slekten, men også mange infeksjonssykdommer tidlig i livet, også barn som har hatt den samme barnesykdommen flere ganger.

Barne sykdommer etter puberteten. Det siste har vært bekreftet flere ganger. Følger av hodeskader.

Problemer med arr (Cicatrices)

Symptomer som alternerer fra den ene siden til den andre (Lac caninum). Sterkt påvirket av sjøluft, enten mye bedre eller mye verre.

Homeopatien lærer oss at sykdom er en prosess, at sykdom er dynamisk, at sykdom har en begynnelse, at den utvikler seg over tid og den ender med fysisk patologi. Viktigst av alt lærer homeopati oss at følbare symptomer (sensations) alltid kommer før patologien, og at det finnes tegn som kan forutsi at patologien vill utvikle seg.

Skolemedisinen forutsetter at kreft begynner i cellene, homeopati forutsetter at kreft ender i cellene. Akkurat som traffikkoas ikke er forårsaket av biler, men er forårsaket av de som kjører bilen, er kreft ikke forårsaket av cellene, men av de som kjører cellene.

Hviken type mennesker utvikler kreft? Homeopatien lærer oss at det finnes grovt sett to årsaker til sykdom helt generelt. Den første er påkjønning fra miljøet. Alle forstår at hvis man er utsatt for stråling av en atombombe, dersom man overlever den første impakt at man med tiden kommer til å utvikle kreft. Man kan si at kroppen har blitt utsatt for vold i den forstand at den har blitt tvunget inn i en utvikling som den ikke selv har valgt. Den andre årsaken til sykdom er nedarvet eller ervervet predisposisjon.

Jeg vet ikke hvor lenge det er siden man begynte å bruke diagnosen kreft, men det finnes ingen tvil om at kreft har vært med oss lenge før det. Det er en kjensgjerning at antall krefttilfeller øker. Det er argumentert av noen, at det skyldes at menneskene lever lengere og at de ikke lenger dør av andre sykdommer fordi medisinen har fått kontroll over disse sykdommene.

Statistikkene viser at det samlede antall dødsfall (justert for befolkningsøkning) forårsaket av kreft pluss tuberkulose har vært konstant de siste 150 år. Det vil si at kreft har økt i samme tempo som Tuberkulosen er kommet "under kontroll". Like påfallende er det at antall kreftdødsfall har vist en jevn økning selvom man har mer og mer "tatt kontroll" over lunge kreft, ser man at den type av kreft er nesten automatisk erstattet av andre kreftformen. Dvs. at dynamisme som forårsaker tuberkulose og kreft har ikke vært påvirket.

Tuberkulosen antok epidemiske proporsjoner samtidig som den industrielle revolusjonen begynte. Det er på den tiden at menneskene forlot landsbygda og flyttet til byer for å ta seg arbeid der hos arbeidsgiver (trelldom?).

Det var en dramatisk endring, familier ble oppløst, slekter gikk fra hverandre, mor og far gikk til arbeid og overlot barn til seg selv. Først kom tuberkulosen. Jeg prøvde å vise at "the essence" av Tuberculinum er en romantisk lengsel etter å gå et annet sted, og at verktøyet er å ødelegge. Den opprinnelige lengsel er med tiden blitt "tatt under kontroll", den er blitt undertrykt. Det er statistisk bevist at mennesker som er blitt utsatt for sorg, men som i stedet for å behandle sorgen har undertrykt eller kontrollert sorgen, utgjør en stor prosent av krefttilfellene.

Kan overdrevet "kontroll" vær et tegn på kreft ?.

Den industrielle revolusjonen ble igangsatt av et fåtall mennesker. Massen ble dratt med, noen av grådighet, men mest av nødvendighet fordi gresset ble slått vekk under bena deres og hele livsgrunnlaget forsvant.

De menneskene som startet revolusjonen hadde alle et felles trekk; de var ekstremt arbeidsomme og kunne utsett seg selv for umenneskelig disiplin, de fleste gjorde det faktisk på grunn av pliktfølelse. Disse menneskene mener at vår oppgave i livet er å produsere og å vokse.

Kan overdrevet pliktfølelse og patologisk arbeidsmani være et tegn på kreft?

Mitt personlige bilde av Carcinosis er en suppe jeg har satt sammen utfra de inntrykk jeg fikk fra, Foubister, Clarke, Burnett, Templeton, Vihtoulkas, Geukens og Coulter.

Carcinosin har et sterkt behov for kjærlighet, like sterkt som hos Pulsatilla og Phosphorus. Pulsatilla suger opp kjærlighet som en svamp og gir ikke noe tilbake, mens Phosphorus er gjengivende. Carcinosis kan dekke begge.

Carcinosin er vitale mennesker, de er sosiale og uttrykksfulle, som Sulphur, men de kan også være meget følsomme og innestengte som Natrum muriaticum. De er arbeidsomme og ivrige, de er irritable og vrang som Nux vomica. Som Arsenicum og Nux er de meget kresne (fastidious), men kresenheten er mer orientert mot orden enn mot effektivitet (Nux) heller enn mot detaljer (Arsenicum). Som Natrum muriaticum og Causticum er de opptatt av orden, harmoni og rettferdighet.

De behøver ikke bare orden i sitt eget liv, men trenger også orden og harmoni i hele verden. De er mennesker som ofrer seg for andre, enten ved å starte en industriell revolusjon eller ved å stifte Green peace.

Som Aethusa (og Medorrhinum ?) har de en enorm kjærlighet for dyr, men livets lidenskap er en kjærlighet for naturen. De elsker musikk og danse og er bedre av begge deler (Tarentula, Sepia). Pga en konflikt mellom, på den ene siden impulsen for liv og glede, og den andre siden en patologisk pliktfølelse utvikler de en skyldfølelse som leder til undertrykkelse og kontroll.

De fleste forfattere er enige om at Carcinosis er full av medlidenhet (Sympathetic), at de er lidenskapsfulle, ivrige og lider av forventningspress (Anticipation), men prøvningen avslørte en sterk tilbøyelighet for selvmorderiske tanker.

De få kreftsyke mennesker jeg har pratet med var alle preget av at de tar livet meget alvorlig, de presser seg veldig hardt i alt de gjør, det finnes ingen tid for å nyte livet, de kan aldri slappe av. Samtidig følte disse menneskene at de var skyld i sin egen sykdom, de "visste" at de hadde blitt syke fordi de tok alt så tungt, men de kan ikke la være å bære hele verdens smerte på sine skulder. Som en sa til meg "Om jeg bare kunne være lykkelig, om jeg kunne være tilfreds, om jeg kunne føle glede bare for et sekund da hadde jeg blitt kurert. Jeg fortjener ikke å leve fordi jeg kan bare føle smerte så det er ikke rart at jeg ble syk". Men den holdningen, den oppgitthet kommer bare når sykdommen har materialisert seg i form av svulst, før det er alltid Carcinosis meget kampvillig.

Geukens sier at hos barn, er differensial diagnosen mellom Carcinosis og Medorrhinum meget vanskelig og han viser det vet å poengtere de keynotes som er felles for begge midlene.

Bedre om kvelden.

Bedre ved sjøen.

Begjær for søtsaker, fet mat og frukt.

Sover på magen, eller i kne-albue stilling.

Søvnløshet hos barn.

Masturbasjon hos barn.

Gjentatte infeksjonssykdommer fra en tidlig alder.

Kjærlighet for musikk og dans.

Sympathetic.

Kjærlighet for dyr.

Lidenskapsfull.
Besvære av forventning (Anticipation).

Og Geukens spør "Hvordan kan vi skille dem?";
Carcinosin barn er ikke voldelig. Mange er "lesehester" og er veldig kresne. Carcinosin har et sterkt behov for å beherske sin lidenskap og de har en sterk følelse av ansvar.

Jeg vil se på noen av de "addition " som er blitt foreslått, hvis ikke det er nevnt noe annet gjelder det for "MIND". Siden jeg første begynner med "additions" kommer jeg også til å nevne noen av andre foreslått midler.

Først Paschero som foreslår; Dancing, Children, in: Carc., Fl-ac., Sep.
Jeg går videre med Foubister som foreslår at Lachesis også blir med i sistnevnte rubrikk. Foubister nevner ingen rubrikker men sier "Fear and anxiety", han forklarer at Carcinosin passer for barn som lar seg kjøre over på skolen (cannot hold there own)

Anticipation. Her er det kommet så mange tillegg at rubrikken begynner å bli ubrukelig.

Affectionate. Sympathetic; Som regel kan moren alltid fortelle om et barn har det symptomet, hos voksne kan det være nyttig å spørre om folk oppsøker dem ofte for å få et råd eller annen hjelp. Du må være meget forsiktig, nesten tilbakeholdende med bruk av det symptomet, det må være sterkt, nesten en belastning før du kan bruke det. Tillegg til rubrikken SYMPATHETIC er; Aur., Carc., Calc., Calc-ph., Graph., Hell., Lach., Sep.

En annen relatert rubrikk er HORRIBLE things, sad stories, affect her profoundly; Carcinosin og Nitric acid.

Vi går videre med Foubister OBSTINATE; Carc., Tub.
TRAVEL, Carc.
FASTIDIOUS; Alum., Anac., Bell-p., Carc., Con., Graph, Nat-m., Nat-s., Nux-v., Phos., Plat., Puls., Sep., Sulph., Thuj.
SENSITIVE, music amel. Carc.
SADNESS; thunderstorm amel. Bell-p., Carc.
CHEERFUL; thunders and lightnings, when it; Carc.
SADNESS; weep, cannot; Carc.

Vithoukas godkjenner Foubister's forslag og legger til:
CONCENTRATION; difficult; Carc.
CONSOLATIØN; agg. Carc.
DISCONTENTED; children: Carc.
FEAR; busy streets: Acon., Carc., Psor.
Generalities; AIR; seashore: Ars., Carc., Kali-i., Mag-m., Med., Nat-m., Nat-s., Sep., Tub.
Generalities; AIR; seashore amel.: Bor., Carc., Iris, Lyc., Med., Nat-m., Sul-ac.
Generalities; BATHING; sea, agg.: Ars., Carc., Mag-m., Nat-m., Rhus-t., Sep.